Proiect de Lege
privind executarea pedepselor şi a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

TITLUL I
Dispoziţii generale

ART. 1
Legalitatea executării pedepselor
Executarea pedepselor se realizează în conformitate cu dispoziţiile Codului penal, ale Codului de procedură penală şi ale prezentei legi.

ART. 2
Temeiul executării pedepselor
Pedepsele se execută numai în temeiul hotărârilor judecătoreşti de condamnare rămase definitive.

ART. 3
Respectarea demnităţii umane
Pedepsele se execută în condiţii care să asigure respectarea demnităţii umane, ocrotirea drepturilor şi a libertăţilor fundamentale.

ART. 4
Interzicerea supunerii la tortură, tratamente inumane sau degradante ori la alte rele tratamente
(1) Se interzice supunerea oricărei persoane aflate în executarea unei pedepse la tortură, la tratamente inumane sau degradante ori la alte rele tratamente.
(2) Încălcarea prevederilor alin. (1) se pedepseşte potrivit legii penale.

ART. 5
Interzicerea discriminării în executarea pedepselor
(1) În timpul executării pedepselor este interzisă orice formă de discriminare pe temei de rasă, naţionalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, opinie, apartenenţă politică, convingeri, avere, origine socială, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă, infectare HIV/SIDA, apartenenţă la o categorie defavorizată sau alte temeiuri.
(2) Încălcarea prevederilor alin. (1) se pedepseşte potrivit legii penale.

ART.6
Exercitarea drepturilor

Persoanele private de libertate îşi exercită toate drepturile civile şi politice, cu excepţia celor care au fost interzise, potrivit legii, prin hotărârea de condamnare, precum şi a celor a căror neexercitare sau exercitare restrânsă rezultă inerent din privarea de libertate ori din raţiuni de menţinere a siguranţei locurilor de deţinere.

.

TITLUL II
Executarea hotărârilor judecătoreşti şi supravegherea privării de libertate

ART. 7
Judecătorul delegat cu executarea hotărârilor judecătoreşti

(1) Executarea pedepselor se desfăşoară sub autoritatea judecătorului delegat cu executarea hotărârilor judecătoreşti, din cadrul instanţei de executare, desemnat anual de preşedintele acelei instanţe.

(2) Activitatea judecătorului delegat cu executarea hotărârilor judecătoreşti se desfăşoară la sediul instanţei.

ART.8
Punerea în executare a hotărârilor judecătoreşti

(1) Judecătorul delegat cu executarea a hotărârilor judecătoreşti procedează la punerea în executare a acestora după cum urmează:

a) emite şi comunică mandatul de executare şi ordinul prin care interzice condamnatului să părăsească ţara organelor competente;
b) ţine evidenţa amânărilor şi întreruperilor de executare a pedepselor;
c) verifică periodic dacă se mai menţin condiţiile care au justificat întreruperea sau amânarea executării pedepselor şi emite, după caz, adresele de revenire;
d) sesizează instanţa de executare, prin referat, dacă la punerea în executare a hotărârii sau în cursul executării se iveşte vreo nelămurire sau împiedicare la executare;
e) pentru cazurile de obiecţii privind identitatea între persoana menţionată în mandate şi persoana arestată, procedează potrivit art.561 Cod procedură penală;
f) ia măsurile necesare rezolvării cererilor ivite în cursul executării măsurii de siguranţă a internării medicale, a restituirii lucrurilor şi valorificării celor neridicate şi execută dispoziţiile hotărârii care declară un înscris ca fiind fals;
g) controlează executarea măsurilor de supraveghere şi obligaţiilor dispuse potrivit Codului penal;
h) exercită celelalte atribuţii prevăzute de prezenta lege, de Codul de procedură penală şi de Regulamentul de ordine interioară a instanţelor judecătoreşti.

(2) Prevederile alin.(1) se aplică în mod corespunzător şi în cazul executării măsurilor educative privative de libertate, a măsurilor educative neprivative de libertate precum şi

sau a altor măsuri neprivative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal.

ART.9
Judecătorul de supraveghere a privării de libertate

(1) Supravegherea executării pedepselor privative de libertate, a măsurilor educative privative de libertate şi a măsurilor preventive privative de libertate se asigură de către un judecător din cadrul judecătoriilor, anume desemnat în acest sens de preşedintele curţii de apel în circumscripţia căreia funcţionează un penitenciar, un centru de reţinere şi arestare preventivă sau un centru de arestare preventivă, un centru educativ sau un centru de detenţie, denumit judecător de supraveghere a privării de libertate.

(2) Preşedintele curţii de apel desemnează, pentru un termen de 3 ani, cu posibilitatea prelungirii, unul sau mai mulţi judecători de supraveghere a privării de libertate, cu acordul scris al judecătorilor. Preşedintele curţii de apel desemnează, totodată, judecători supleanţi ai judecătorului de supraveghere din rândul judecătorilor de la judecătoria în a cărei rază se află penitenciarul sau centrul. De asemenea, preşedintele curţii de apel desemnează grefieri şi grefieri supleanţi în vederea exercitării atribuţiilor judiciare şi a celorlalte atribuţii ale judecătorului de supraveghere a privării de libertate.

(3) Desemnarea judecătorilor de supraveghere a privării de libertate se face, cu precădere, dintre judecătorii care au urmat cel puţin un curs de pregătire în domeniul dreptului execuţional penal sau au îndeplinit calitatea de judecător delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate.

(4) Activitatea judecătorului de supraveghere a privării de libertate se desfăşoară, de regulă, la penitenciar. Administraţia penitenciarului sau, după caz, a centrului este obligată să ofere judecătorului spaţii special amenajate şi dotate cu mijloacele materiale necesare desfăşurării în bune condiţii a activităţii acestuia şi să îi asigure transportul la penitenciar sau centru. În cazul exercitării atribuţiilor judiciare ale judecătorului de supraveghere a privării de libertate, mijloacele materiale şi transportul la instanţă se pun la dispoziţie de către instanţă.

(5) Pe durata exercitării atribuţiilor privind supravegherea privării de libertate, judecătorii nu pot desfăşura alte activităţi decât cele stabilite de prezenta lege şi asigură permanenţă în desfăşurarea activităţii.

(6) Judecătorul de supraveghere a privării de libertate asigură legalitatea în executarea pedepselor şi a măsurilor privative de libertate după cum urmează:

a) verifică periodic modul şi condiţiile în care se execută pedepsele şi măsurile privative de libertate;

b) soluţionează, potrivit competenţelor, contestaţiile formulate de persoanele deţinute, reţinute, arestate preventiv sau internate într-un centru educativ sau de detenţie cu privire la modul de exercitare de către acestea a drepturilor prevăzute de prezenta lege;

c) soluţionează, potrivit competenţelor, contestaţiile formulate de persoanele deţinute, reţinute, arestate preventiv sau internate într-un centru educativ sau de detenţie cu privire la stabilirea şi schimbarea regimului de executare stabilit sau măsurile sancţionatorii aplicate;

d) participă la şedinţele comisiei de liberare condiţionată;

e) soluţionează comisiile rogatorii;

f) exercită orice alte atribuţii prevăzute de prezenta lege.

ART. 10

Atribuţiile de verificare a modului şi condiţiilor în care se execută pedepsele şi măsurile privative de libertate

(1) Verificarea periodică a modului şi condiţiilor în care se execută pedepsele şi măsurile privative de libertate se face de către judecătorul de supraveghere a privării de libertate prin:

a) vizite periodice precum şi prin vizite inopinate în locurile în care se execută efectiv sau de care depinde executarea pedepselor sau a măsurilor privative de libertate din penitenciarul sau din centrele de reţinere şi arestare preventivă, centrele de arestare preventivă, centrele educative sau de detenţie aflate în competenţa sa de supraveghere;

b) solicitarea de acte, date şi informaţii de la administraţia penitenciarului sau a centrului;

c) purtarea de corespondenţă sau dialog direct cu persoanele private de libertate, persoanele arestate preventiv sau internate sau cu organizaţiile neguvernamentale de profil;

d) primirea de informări săptămânale de la administraţia penitenciarului, a centrelor de reţinere şi arestare preventivă, a centrelor de arestare preventivă, a centrelor educative sau de detenţie privind evenimentele petrecute şi rapoartele de incident întocmite în penitenciarele sau centrele aflate în competenţa sa de supraveghere.

(2) În activitatea de verificare periodică a modului şi condiţiilor în care se execută pedepsele şi măsurile privative de libertate, judecătorul de supraveghere a privării de libertate emite dispoziţii cu caracter obligatoriu pentru directorul penitenciarului sau pentru şeful centrului de reţinere şi arestare preventivă, al centrului de arestare preventivă, al centrului educativ şi de detenţie. Nerespectarea acestor dispoziţii este sancţionată potrivit regulamentului de aplicare a prezentei legi.

(3) Atribuţiile prevăzute la alin. (1) şi (2) se exercită de către judecătorul supleant în zilele în care judecătorul de supraveghere a privării de libertate exercită, la sediul judecătoriei, atribuţiile prevăzute de art. 9 alin. (6) lit. b, c şi e.

ART. 11

Atribuţiile judiciare ale judecătorului de supraveghere a privării de libertate

(1) În exercitarea atribuţiilor sale judiciare, judecătorul de supraveghere a privării de libertate soluţionează, în cadrul şedinţelor de judecată care se desfăşoară săptămânal, la sediul judecătoriei în a cărei circumscripţie se află penitenciarul, centrul de reţinere şi arestare preventivă, centrul de arestare preventivă, centrul educativ sau centrul de detenţie, contestaţiile prevăzute la art. 9 alin. (6) lit. b) şi c) formulate de către persoanele private de libertate sau internate precum şi cererile de comisie rogatorie.

(2) În cazuri excepţionale şi urgente, judecătorul de supraveghere a privării de libertate poate stabili încă o zi de judecată în afara celei prevăzute la alin. (1).

(3) Procedurile se desfăşoară în faţa judecătorului de supraveghere a privării de libertate potrivit prevederilor prezentei legi completate în mod corespunzător cu cele din Codul de procedură penală privitoare la judecata în primă instanţă.

ART. 12

Competenţa de soluţionare a contestaţiilor

(1)Contestaţiile prevăzute la art. 9 alin. (6) lit. b) şi c) se soluţionează de către judecătorul de supraveghere a privării de libertate din penitenciarul sau centrul în care se află deţinut, arestat sau internat contestatorul.
(2)Contestaţiile prevăzute la art. 9 alin. (6) lit. b) şi c) se soluţionează de către judecătorul de supraveghere a privării de libertate din penitenciarul sau centrul unde se află deţinut, arestat sau internat contestatorul chiar dacă sunt îndreptate împotriva unei măsuri dispuse de către un alt penitenciar sau centru.
(3)În cazul prevăzut la alin. (2) judecătorul de supraveghere a privării de libertate poate solicita înscrisuri de la administraţia penitenciarului care a dispus măsura contestată, poate cere audierea martorilor prin comisie rogatorie, putând administra orice alte probe necesare pentru soluţionarea contestaţiilor.

TITLUL III
Executarea pedepsei amenzii

ART. 13
Modul de executare a pedepsei amenzii

(1) Executarea pedepsei amenzii în cazul nerespectării termenului de achitare integrală a acesteia, sau a unei rate, când plata amenzii a fost eşalonată, se face potrivit prevederilor Ordonanţei Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(2) Executorii fiscali au obligaţia să comunice instanţei de executare, la data achitării integrale a amenzii, executarea acesteia şi să înştiinţeze instanţa cu privire la orice împrejurare care împiedică executarea.

(3) În cazul în care s-a dispus înlocuirea pedepsei amenzii cu prestarea unei munci în folosul comunităţii, instanţa de executare trimite o copie de pe hotărâre serviciului de probaţiune competent care stabileşte, în acest scop, anual, lista activităţilor în folosul comunităţii care pot fi executate în circumscripţia în care îşi exercită competenţa teritorială, pe baza comunicărilor efectuate de autorităţile administraţiei publice locale, de instituţiile publice la nivel local şi de organizaţiile neguvernamentale de profil.

(4) Supravegherea şi controlul executării muncii în folosul comunităţii se efectuează de serviciul de probaţiune competent şi de persoanele împuternicite în acest scop de serviciul de probaţiune.

(5) Munca în folosul comunităţii se execută într-un interval de cel mult 180 de zile, iar programul zilnic de muncă, în zilele lucrătoare, nu poate depăşi 3 ore pe zi, în cazul condamnaţilor care desfăşoară o activitate remunerată sau urmează cursuri de învăţământ ori de calificare profesională.

(6) Programul zilnic de muncă în zilele nelucrătoare sau în cazul persoanelor care nu desfăşoară o activitate remunerată ori nu urmează cursuri de învăţământ sau de calificare profesională nu poate depăşi 8 ore. Munca în folosul comunităţii nu poate fi executată în zilele de duminică şi în zilele declarate sărbători legale.

(7) Munca în folosul comunităţii se execută cu respectarea prevederilor legale privind cerinţele minime de securitate şi sănătate pentru locurile de muncă. Munca în folosul

comunității nu poate fi executată în timpul nopții sau în locuri vătămătoare, periculoase ori care prezintă un grad de risc pentru sănătatea sau integritatea persoanelor condamnate.

(8) Dacă persoana condamnată nu execută obligația de muncă în folosul comunității în condițiile stabilite de instanță, serviciul de probațiune sesizează instanța de executare pentru a se dispune înlocuirea zilelor-amendă neexecutate prin muncă în folosul comunității cu un număr corespunzător de zile cu închisoare.

(9) După executarea pedepsei muncii în folosul comunității, autoritatea administrației publice locale care gestionează serviciul public, instituția publică la nivel local unde persoana condamnată a executat munca în folosul comunității sau, după caz, organizația neguvernamentală de profil are obligația de a comunica instanței și persoanei condamnate un document care atestă că munca în folosul comunității a fost executată.

TITLUL IV
Executarea măsurilor de supraveghere și a obligațiilor dispuse de instanță potrivit Codului penal

ART. 14
Controlul executării măsurilor de supraveghere și a obligațiilor dispuse potrivit Codului penal

(1) Controlul executării măsurilor de supraveghere și a obligațiilor prevăzute în Codul penal, care pot fi dispuse în cazul amânării aplicării pedepsei, suspendării executării pedepsei sub supraveghere sau liberării condiționate se asigură de judecătorul delegat cu executarea hotărârilor judecătorești, prin intermediul consilierilor serviciului de probațiune ori a poliției de proximitate în circumscripția căruia se află domiciliul, reședința sau locuința persoanei condamnate.

(2) În executarea măsurilor de supraveghere judecătorul delegat cu executarea hotărârilor judecătorești procedează după cum urmează:

a) aduce la cunoștința persoanei față de care s-a dispus amânarea aplicării pedepsei coordonatele serviciului de probațiune competent;

b) aduce la cunoștința persoanei față de care s-a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere ori liberarea condiționată coordonatele serviciului de probațiune și ale ofițerului din cadrul poliției de proximitate desemnat pentru cazul său.

(3) Pe durata amânării aplicării pedepsei, suspendării executării pedepsei sub supraveghere sau liberării condiționate persoana condamnată poate solicita asistență și consiliere, care se acordă, potrivit legii, de consilierii serviciului de probațiune sau de către persoanele specializate desemnate de către serviciul de probațiune. Persoana condamnată, dacă consideră necesar, poate apela și la serviciile unui avocat, potrivit legii.

(4) Dacă ofițerul din cadrul poliției de proximitate sau consilierul de probațiune constată că persoana condamnată nu respectă măsurile de supraveghere sau nu execută obligațiile impuse de instanță solicită judecătorului delegat cu executarea hotărârilor judecătorești sau procurorului revocarea amânării aplicării pedepsei, suspendării executării pedepsei sub supraveghere sau a liberării condiționate. Judecătorul delegat cu executarea hotărârilor judecătorești sau, după caz, procurorul, poate sesiza instanța potrivit art. 586, art. 587 sau art. 592 din Codul de procedură penală.

ART. 15

Sesizarea instanței de către judecătorul delegat cu executarea hotărârilor judecătorești în cazul nerespectării măsurilor de supraveghere și obligațiilor dispuse de către instanță ori în alte situații.

Judecătorul delegat cu executarea hotărârilor judecătorești, din oficiu sau la propunerea consilierilor serviciului de probațiune ori, după caz, a poliției de proximitate, sesizează instanța de executare în situația nerespectării măsurilor de supraveghere și a obligațiilor dispuse potrivit Codului penal în cazul amânării aplicării pedepsei, suspendării executării pedepsei sub supraveghere, liberării condiționate, ori în alte situații incidente, solicitând după cum urmează:

a) revocarea măsurii în cazurile prevăzute de art. 88, 96, 104 Cod penal,

b) modificarea sau încetarea unor obligații în cazurile prevăzute de art. 87, 95, 103, 123 Cod penal,

c) anularea măsurii în cazurile prevăzute de art. 89, 97, 105 Cod penal.

Art. 16

Sesizarea instanței de către judecătorul delegat cu executarea hotărârilor judecătorești în cazul nerespectării condițiilor de executare a măsurilor educative sau obligațiilor impuse

Judecătorul delegat cu executarea hotărârilor judecătorești, din oficiu sau la propunerea consilierilor serviciului de probațiune, sesizează instanța de executare solicitând prelungirea sau înlocuirea măsurilor educative neprivative de libertate luate față de minori.

ART. 17 Termenul de sesizare a instanței de executare

Judecătorul delegat cu executarea hotărârilor judecătorești este obligat să sesizeze instanța de executare într-un termen de 3 zile care curge de la data la care a fost sesizat de către serviciul de probațiune, de către poliția de proximitate sau a luat cunoștință în orice mod despre incidența situațiilor prevăzute în art. 15 și art. 16.

ART. 18

Executarea măsurilor de supraveghere și obligațiilor prevăzute în Codul penal în cadrul organizațiile neguvernamentale

(1) Serviciile de probațiune pot încredința executarea măsurilor de supraveghere și obligațiilor prevăzute în Codul penal în cadrul organizațiilor neguvernamentale de profil, în condițiile prevăzute de Regulamentul de aplicare a prezentei legi.

(2) Lista organizațiilor neguvernamentale de profil în cadrul cărora pot fi executate măsurile de supraveghere și obligațiile prevăzute în Codul penal este stabilită de către serviciul de probațiune și se actualizează anual.

(3) În gestionarea executării măsurilor de supraveghere și obligațiilor prevăzute în Codul penal, organizațiile neguvernamentale de profil transmit rapoarte periodice sau ori de câte ori este necesar serviciilor de probațiune.

(4) Organizațiile neguvernamentale care fac dovada că desfășoară activități specifice de natura celor ce pot fi dispuse de organele judiciare ca măsuri de

supraveghere sau obligaţii prevăzute în Codul penal, vor putea beneficia de subvenţii de la bugetul de stat sau, după caz, de la bugetele locale, în condiţiile legii.

TITLUL V
Executarea pedepselor privative de libertate

Capitolul 1
Organizarea executării pedepselor privative de libertate

ART. 19
Penitenciarele

(1) Pedeapsa detenţiunii pe viaţă şi a închisorii se execută în locuri anume destinate, denumite penitenciare.

(2) Penitenciarele se înfiinţează prin hotărâre a Guvernului, au personalitate juridică şi sunt în subordinea Administraţiei Naţionale a Penitenciarelor.

(3) Organizarea şi funcţionarea penitenciarelor se stabilesc prin regulament aprobat prin ordin al ministrului justiţiei.

(4) În cadrul penitenciarelor se pot înfiinţa, prin decizie a directorului general al Administraţiei Naţionale a Penitenciarelor, secţii interioare sau exterioare ale penitenciarelor, în raport cu regimurile de executare a pedepselor privative de libertate, categoriile de persoane condamnate şi cerinţele speciale de protecţie a anumitor categorii de persoane condamnate.

(5) Administraţia Naţională a Penitenciarelor stabileşte penitenciarul în care persoana condamnată va executa pedeapsa privativă de libertate. La stabilirea penitenciarului se va avea în vedere ca acesta să fie situat cât mai aproape de localitatea de domiciliu a persoanei condamnate.

(6) Construirea penitenciarelor sau a obiectivelor din cadrul acestora se poate realiza din fonduri publice sau prin parteneriat public-privat.

ART. 20
Penitenciarele speciale şi secţiile speciale de arestare preventivă

(1) Pentru anumite categorii de persoane condamnate la pedepse privative de libertate se pot înfiinţa penitenciare speciale, în condiţiile art. 19 alin. (2), după cum urmează:

a) penitenciare pentru tineri;

b) penitenciare pentru femei;

c) penitenciare-spital.

(2) În cadrul penitenciarelor se pot înfiinţa secţii speciale de arestare preventivă, prin decizie a directorului general al Administraţiei Naţionale a Penitenciarelor.

(3) În secţiile speciale de arestare preventivă din penitenciare pot fi deţinute numai persoanele condamnate printr-o hotărâre definitivă la o pedeapsă privativă de libertate, care sunt cercetate în stare de arest preventiv în altă cauză, precum şi persoanele arestate preventiv aflate în curs de judecată.

(4) În cadrul penitenciarelor, prin decizie a directorului Administraţiei Naţionale a Penitenciarelor se pot înfiinţa secţii speciale pentru femei, tineri, secţii medicale, precum şi alte secţii speciale.

ART. 21

Comisia pentru stabilirea, schimbarea şi individualizarea administrativă a regimului de executare a pedepselor privative de libertate

(1) În fiecare penitenciar se constituie o comisie pentru stabilirea, schimbarea şi individualizarea administrativă a regimului de executare a pedepselor privative de libertate, alcătuită din: directorul penitenciarului, care exercită atribuţiile de preşedinte al comisiei, şeful serviciului pentru aplicarea regimurilor, medicul penitenciarului, şeful serviciului educaţie şi şeful serviciului asistenţă psihosocială.

(2) Secretariatul comisiei prevăzută la alin. (1) se asigură de către şeful serviciului evidenţă din penitenciarul respectiv.

ART. 22

Administraţia Naţională a Penitenciarelor

(1) Administraţia Naţională a Penitenciarelor este instituţia publică cu personalitate juridică, în subordinea Ministerului Justiţiei, având ca scop coordonarea şi controlul activităţii unităţilor care se organizează şi funcţionează în subordinea sa.

(2) Organizarea, funcţionarea şi atribuţiile Administraţiei Naţionale a Penitenciarelor se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(3) Conducerea Administraţiei Naţionale a Penitenciarelor este asigurată de un director general, numit prin ordin al ministrului justiţiei.

(4) Directorul general al Administraţiei Naţionale a Penitenciarelor are calitatea de ordonator secundar de credite.

(5) Finanţarea Administraţiei Naţionale a Penitenciarelor se asigură din subvenţii acordate de la bugetul de stat şi din venituri proprii.

(6) Veniturile obţinute de către Administraţia Naţională a Penitenciarelor potrivit art. 76 din munca prestată de către persoanele condamnate vor fi folosite de regulă pentru îmbunătăţirea condiţiilor de detenţie.

ART. 23

Siguranţa penitenciarelor

(1) Administraţia Naţională a Penitenciarelor are obligaţia de a lua măsurile necesare pentru siguranţa penitenciarelor, precum şi măsurile de pază, supraveghere, escortare, menţinere şi restabilire a ordinii şi disciplinei în rândul persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate şi a persoanelor arestate preventiv, deţinute în centrele de arestare preventivă sau în secţiile speciale din penitenciare, cu respectarea demnităţii persoanei private de libertate.

(2) Măsurile necesare pentru siguranţa penitenciarelor se stabilesc prin regulament aprobat prin ordin al ministrului justiţiei.

(3) Penitenciarele trebuie să dispună de amenajările, dispozitivele, personalul şi mijloacele tehnice necesare pentru supravegherea şi controlul perimetrelor, al spaţiilor interioare şi al căilor de acces, precum şi de armamentul şi muniţia necesare.

(4) În cazul manifestărilor care tulbură ordinea şi liniştea publică din cadrul penitenciarelor sau pun în pericol viaţa ori integritatea corporală a persoanelor sau securitatea bunurilor şi care depăşesc posibilităţile de intervenţie ale Administraţiei Naţionale a Penitenciarelor, poate fi solicitat sprijinul Ministerului Internelor şi Reformei Administrative.

(5) În îndeplinirea atribuțiunilor ce îi revin, personalul din penitenciare poate folosi mijloacele tehnice din dotare, în condițiile legii. Armamentul poate fi folosit numai în situații excepționale, potrivit legii.

(6) Folosirea armamentului este adusă îndată la cunoştința judecătorului de supraveghere a privării de libertate pentru a decide cu privire la aceasta prin dispoziție cu caracter obligatoriu.

ART.24

Aplicarea măsurilor de siguranță şi securitate

(1)La primirea în locurile de detenție, persoana condamnată sau arestată preventiv este evaluată din punct de vedere al riscului pe care îl prezintă pentru comunitate în cazul unei eventuale evadări, precum şi pentru siguranța altor condamnați, a locului de deținere sau a personalului locului de deținere, a persoanelor care o vizitează ori pentru sine, stabilindu-se măsurile de siguranță şi securitate ce se impun în cazul său.

(2) Măsurile de siguranță care se aplică fiecărei persoane condamnate sau arestate sunt cele minime necesare asigurării în bune condiții a privării de libertate.

(3) Măsurile speciale de siguranță şi securitate se aplică numai în situații excepționale, în cazurile şi condițiile stabilite prin Regulamentul prevăzut la art. 23 alin. (2). Aceste măsuri se aplică individual persoanelor condamnate sau arestate preventiv, fiind interzisă aplicarea acestor măsuri unor grupuri de persoane private de libertate.

(4) Prezența trupelor speciale de intervenție în penitenciar este permisă numai în situații excepționale, pe durată limitată, potrivit legii, şi este adusă la cunoştința judecătorului de supraveghere a privării de libertate.

(5) Judecătorul de supraveghere a privării de libertate poate decide încetarea prezenței trupelor de intervenție prin dispoziție cu caracter obligatoriu.

ART.25

Utilizarea mijloacelor de constrângere fizică

(1) Folosirea lanțurilor, cămăşilor de forță sau piroanelor în locurile de detenție este interzisă.

(2) Folosirea cătuşelor sau a altor mijloace de constrângere fizică nu este permisă decât în situații excepționale în care alte măsuri dispuse nu au dat rezultate şi dacă a intervenit una din următoarele situații:

a) se impune ca precauție împotriva riscului de evadare în timpul transportului persoanei private de libertate;

b) se impune pentru a proteja persoana respectivă de autovătămare sau de vătămare a altor persoane ori pentru a preveni producerea de pagube serioase.

(3) Folosirea mijloacelor de constrângere fizică este permisă numai pe durata pentru care aceasta este strict necesară.

(4) Pe durata prezenței persoanelor private de libertate în fața organelor judiciare nu se aplică mijloace de constrângere fizică decât în cazul în care organele judiciare respective apreciază că aplicarea acestor mijloace este strict necesară pentru ordinea publică sau pentru buna administrare a actului de justiție.

ART.26

Portul armelor de foc

(1) Portul armelor de foc sau al altor arme letale este permis personalului care asigură protecția externă a penitenciarelor sau execută misiuni de pază și escortare a persoanelor private de libertate în afara penitenciarelor, în cazurile și condițiile prevăzute de regulamentul prevăzut la art. 23 alin. (2).

(2) Portul armelor de foc sau al altor arme letale este interzis pentru personalul care vine în contact direct cu persoanele private de libertate în perimetrul penitenciarului, în afara situațiilor excepționale în care acesta este necesar pentru a putea face față unor incidente determinate precum tentativele de evadare ori violențele între condamnați sau împotriva personalului penitenciarului.

ART. 27

Protecția martorilor care execută pedepse privative de libertate

Administrația Națională a Penitenciarelor și administrația penitenciarului au obligația de a asigura, în condițiile legii, protecția și asistența martorului aflat în stare de pericol și ale martorului protejat care execută o pedeapsă privativă de libertate sau este arestat preventiv.

Capitolul 2
Regimurile de executare a pedepselor privative de libertate

ART. 28

Dispoziții generale privind regimurile de executare a pedepselor privative de libertate

(1) Regimurile de executare a pedepselor privative de libertate cuprind ansamblul de reguli care stau la baza executării pedepselor privative de libertate.

(2) Regimurile de executare a pedepselor privative de libertate au la bază sistemul progresiv, persoanele condamnate putând trece dintr-un regim în altul, în condițiile prevăzute de prezenta lege.

(3) Regimurile de executare a pedepselor privative de libertate trebuie să asigure respectarea și protejarea vieții, sănătății și demnității persoanelor private de libertate, a drepturilor și libertăților acestora, fără să le cauzeze suferințe fizice sau să le înjosească.

(4) Persoanele condamnate execută pedepsele cu detențiunea pe viață sau cu închisoarea în secții anume destinate în cadrul penitenciarelor, în funcție de regimul de executare stabilit potrivit prezentei legi.

ART. 29

Felurile regimurilor de executare a pedepselor privative de libertate

(1) Regimurile de executare a pedepselor privative de libertate sunt:

a) regimul de maximă siguranță;

b) regimul închis;

c) regimul semideschis;

d) regimul deschis.

(2) Regimurile de executare a pedepselor privative de libertate se diferenţiază în raport cu gradul de limitare a libertăţii de mişcare a persoanelor condamnate, modul de desfăşurare a activităţilor şi condiţiile de detenţie.

(3) Regimul executării pedepselor privative de libertate se bazează pe posibilitatea condamnaţilor de a presta, cu acordul lor, o muncă utilă, dacă sunt apţi pentru muncă, pe educarea condamnaţilor, pe respectarea de către aceştia a ordinii interioare a locurilor de deţinere, precum şi pe stimularea şi recompensarea celor stăruitori în muncă, disciplinaţi, şi care dau dovezi temeinice de îndreptare.

(4)Toate mijloacele folosite în cadrul regimului executării pedepselor privative de libertate au ca scop reintegrarea în societate a celor condamnaţi şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni de către aceştia.

ART. 30

Regimul de maximă siguranţă

(1) Regimul de maximă siguranţă se aplică provizoriu persoanelor condamnate la pedeapsa detenţiunii pe viaţă şi persoanelor condamnate la pedeapsa închisorii mai mare de 15 ani, de la primirea acestora în penitenciar şi până la stabilirea, potrivit prezentei legi, a regimului de executare a pedepselor privative de libertate. Regimul de maximă siguranţă se aplică persoanelor condamnate cărora comisia prevăzută la art. 21 le-a stabilit acest regim.

(2) Persoanele condamnate care execută pedeapsa în regim de maximă siguranţă sunt supuse unor măsuri stricte de pază, supraveghere şi escortare, sunt cazate, de regulă, individual, prestează muncă şi desfăşoară activităţile educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică şi asistenţă socială în grupuri mici, în spaţii anume stabilite, de regulă, în interiorul penitenciarului, sub supraveghere continuă.

(3) Regimul de maximă siguranţă nu se aplică următoarelor persoane condamnate:

a) persoanele care au împlinit vârsta de 60 de ani;

b) femeile însărcinate sau care au în îngrijire un copil în vârstă de până la un an;

c) persoanele încadrate în gradul I de invaliditate, precum şi cele cu afecţiuni locomotorii grave.

(4) Persoanele condamnate prevăzute la alin. (3) lit. a) execută pedeapsa privativă de libertate în regim închis. Persoanele condamnate prevăzute la alin. (3) lit. b) şi c) execută pedeapsa privativă de libertate în regim închis, pe perioada cât durează cauza care a impus neaplicarea regimului de maximă siguranţă.

ART. 31

Regimul închis

(1) Regimul închis se aplică provizoriu persoanelor condamnate la pedeapsa închisorii mai mare de 5 ani, dar care nu depăşeşte 15 ani, de la primirea acestora în penitenciar şi până la stabilirea, potrivit prezentei legi, a regimului de executare a pedepselor privative de libertate. Regimul închis se aplică persoanelor condamnate cărora comisia prevăzută la art. 21 le-a stabilit acest regim.

(2) Persoanele condamnate care execută pedeapsa în regim închis sunt cazate, de regulă, în comun, prestează muncă şi desfăşoară activităţi educative, culturale,

terapeutice, de consiliere psihologică şi asistenţă socială în grupuri, în interiorul penitenciarului, sub pază şi supraveghere.

(3) Persoanele condamnate care execută pedeapsa în regim închis pot presta muncă şi desfăşura activităţi educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică şi asistenţă socială şi în afara penitenciarului, sub pază şi supraveghere continuă, cu aprobarea directorului penitenciarului.

ART. 32

Regimul semideschis

(1) Regimul semideschis se aplică provizoriu persoanelor condamnate la pedeapsa închisorii mai mare de un an, dar care nu depăşeşte 5 ani, de la primirea acestora în penitenciar şi până la stabilirea, potrivit prezentei legi, a regimului de executare a pedepselor privative de libertate. Regimul semideschis se aplică persoanelor condamnate cărora comisia prevăzută la art. 21 le-a stabilit acest regim.

(2) Persoanele condamnate care execută pedeapsa în regim semideschis sunt cazate în comun, se pot deplasa neînsoţite în zone din interiorul locului de deţinere stabilite prin Regulamentul de ordine interioară al penitenciarului respectiv, prestează muncă şi desfăşoară activităţile educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică şi asistenţă socială sub supraveghere, în grupuri, în spaţii din interiorul penitenciarului care rămân deschise în timpul zilei.

(3) Persoanele condamnate care execută pedeapsa în regim semideschis pot presta muncă şi desfăşura activităţi educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică şi asistenţă socială şi în afara penitenciarului, sub supraveghere.

ART. 33

Regimul deschis

(1) Regimul deschis se aplică provizoriu persoanelor condamnate la pedeapsa închisorii de cel mult un an. Regimul deschis se aplică persoanelor condamnate cărora comisia prevăzută la art. 21 le-a stabilit acest regim.

(2) Persoanele condamnate care execută pedeapsa în regim deschis sunt cazate în comun, se pot deplasa neînsoţite în interiorul penitenciarului, pot presta muncă şi pot desfăşura activităţile educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică şi asistenţă socială în afara penitenciarului, fără supraveghere.

ART. 34

Stabilirea provizorie a regimului de executare a pedepselor privative de libertate şi evaluarea necesităţii transferului într-un alt penitenciar.

(1) Regimul provizoriu de executare a pedepsei privative de libertate se stabileşte de către directorul penitenciarului, la primirea în penitenciar, potrivit prevederilor art.30 - 33.

(2) În termen de 10 zile de la primirea în penitenciar, directorul penitenciarului evaluează situaţia condamnatului în raport cu pedeapsa sau pedepsele ce trebuie executate, vârsta şi personalitatea acestuia, precum şi cu distanţa dintre penitenciar şi familia condamnatului, apreciind, după consultarea prealabilă a condamnatului, dacă este necesar transferul într-un alt penitenciar. Transferul se decide, în termen de 15 zile de la primirea în penitenciar, de către Administraţia Naţională a Penitenciarelor.

ART. 35 Stabilirea regimului de executare a pedepselor privative de libertate

(1) Comisia prevăzută la art. 21 constituită în fiecare penitenciar stabileşte regimul de executare a pedepsei privative de libertate, pentru fiecare persoană condamnată, după ce se decide, potrivit art. 34, menţinerea în primul penitenciar. Dacă se decide transferul, regimul este stabilit de către comisia din penitenciarul în care s-a dispus transferul.

(2) Comisia stabileşte regimul de executare a pedepselor privative de libertate în cel mult 20 de zile de la data dispoziţiei prin care se decide menţinerea în primul penitenciar sau, după caz, de la data transferului.

(3) Criteriile de stabilire a regimului de executare a pedepsei sunt următoarele:

a) vârsta şi starea de sănătate condamnatului;

b) durata pedepsei privative de libertate;

c) conduita persoanei condamnate, pozitivă sau negativă, inclusiv în perioadele de detenţie anterioare;

d) gradul de risc pe care îl prezintă persoana condamnată pentru comunitate în cazul unei eventuale evadări, precum şi pentru siguranţa altor condamnaţi, a locului de deţinere sau a personalului locului de deţinere, a persoanelor care o vizitează ori pentru sine;

e) abilităţile necesare includerii în diferite programe de educaţie şi intervenţie psihosocială;

f) disponibilitatea de a presta muncă şi de a urma cursuri de calificare.

(4) La stabilirea regimului de executare se ţine seama şi de împrejurarea că pedeapsa se execută ca urmare a revocării de către instanţă a liberării condiţionate conform art. 104 Cod penal.

ART. 36

Contestaţia împotriva deciziei comisiei privind stabilirea regimului de executare a pedepselor privative de libertate

(1) Împotriva deciziei comisiei privind stabilirea regimului de executare a pedepselor privative de libertate persoana condamnată poate formula contestaţie la judecătorul de supraveghere a privării de libertate, în termen de 3 zile de la data când a luat cunoştinţă de regimul de executare a pedepsei stabilit.

(2) La primirea contestaţiei, judecătorul de supraveghere a privării de libertate acordă termen în prima şedinţă de judecată, dintre şedinţele prevăzute la art.11, ce urmează depunerii contestaţiei, încunoştinţează despre acest termen persoana condamnată şi îi pune în vedere să îşi angajeze un avocat, în caz contrar urmând a fi desemnat un avocat din oficiu. De asemenea, judecătorul înştiinţează administraţia penitenciarului pentru a asigura prezenţa contestatorului la şedinţa de judecată.

(3) Judecătorul de supraveghere a privării de libertate soluţionează contestaţia în cel mult 14 zile de la data primului termen de judecată şi pronunţă, prin hotărâre, una dintre următoarele soluţii:

a) admite, în tot sau în parte, contestaţia şi dispune schimbarea regimului de executare stabilit potrivit art. 35;

b) respinge contestaţia, dacă aceasta este nefondată, tardivă, inadmisibilă;

c) ia act de retragerea contestaţiei.

(4) Persoana condamnată este ascultată, în mod obligatoriu, de către judecătorul de supraveghere a privării de libertate, care poate asculta orice altă persoană în calitate de martor în vederea aflării adevărului.
(5) Procurorul participă la şedinţa de judecată atunci când consideră necesar, iar asistenţa juridică a condamnatului este obligatorie.
(6) Hotărârea judecătorului de supraveghere a privării de libertate este definitivă şi se comunică persoanei condamnate şi administraţiei penitenciarului în termen de cinci zile de la data pronunţării acesteia.
(7) Contestaţia împotriva deciziei comisiei privind stabilirea regimului de executare a pedepselor privative de libertate nu suspendă executarea.

ART. 37
Schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate

(1) Comisia prevăzută la art. 21 are obligaţia ca, la sesizarea persoanei condamnate sau din oficiu, să analizeze conduita persoanei condamnate şi eforturile depuse de aceasta pentru reintegrare socială. În cazul în care comisia apreciază că se impune schimbarea regimului de executare, dispune în acest sens prin decizie.
(2) Comisia este obligată sa analizeze conduita persoanei condamnate care execută pedeapsa în regim de maximă siguranţă o dată la 12 luni, a persoanei condamnate care execută pedeapsa în regim închis odată la 9 luni, iar a persoanei condamnate care execută pedeapsa în regim semideschis odată la 6 luni.
(3) Analiza conduitei persoanei private de libertate care execută pedeapsa în regim deschis se face doar în cazul în care intervine una din situaţiile prevăzute la alin. (6).
(4) Când comisia constată că nu sunt îndeplinite condiţiile pentru schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate cu unul mai uşor, prin decizia de respingere fixează termenul după expirarea căruia cererea sau sesizarea va putea fi reînnoită, termen care nu poate fi mai mare de 6 luni, 9 luni sau 12 luni, după distincţiile prevăzute la alin. (2).

(5) Schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate în regimul imediat inferior ca grad de severitate se poate dispune dacă persoana condamnată a avut o bună conduită, a dovedit interes constant în cadrul programelor de recuperare şi a făcut progrese evidente în vederea reintegrării sociale.

(6) Schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate într-unul mai sever se poate dispune dacă persoana condamnată a săvârşit o abatere disciplinară gravă, care o face incompatibilă cu regimul în care execută pedeapsa privativă de libertate, şi dacă, prin conduita sa, afectează grav convieţuirea normală în penitenciar sau siguranţa acestuia.

(7) Împrejurările prevăzute în alin. (4) sau (5) sunt constatate printr-un raport care se anexează cererii persoanei condamnate ori sesizării comisiei şi este adus la cunoştinţa condamnatului sub semnătură.

(8) Cererea persoanei condamnate prin care se solicită schimbarea regimului de executare a pedepsei se poate face după trecerea unui termen de 6 luni, 9 luni, 12 luni, după distincţiile prevăzute la alin. (2), de la data stabilirii la primirea în penitenciar a regimului de executare a pedepsei privative de libertate.

ART. 38

Contestaţia împotriva deciziei comisiei privind schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate.

(1) Împotriva deciziei comisiei privind schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate persoana condamnată poate formula contestaţie la judecătorul de supraveghere a privării de libertate, în termen de 3 zile de la data când a luat cunoştinţă de decizie.

(2) La primirea contestaţiei, judecătorul de supraveghere a privării de libertate acordă termen în prima şedinţă de judecată, dintre şedinţele prevăzute la art.11, ce urmează depunerii contestaţiei, încunoştinţează despre acest termen persoana condamnată şi îi pune în vedere să îşi angajeze un avocat, în caz contrar urmând a fi desemnat un avocat din oficiu. De asemenea, judecătorul înştiinţează administraţia penitenciarului pentru a asigura prezenţa contestatorului la şedinţa de judecată.

(3) Judecătorul de supraveghere a privării de libertate dispune prin hotărâre, în cel mult 14 zile de la data primului termen de judecată, schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate în regimul imediat inferior ca grad de severitate, sau, după caz, respinge contestaţia ca nefondată, tardivă, inadmisibilă ori ia act de retragerea contestaţiei.

(4) Când judecătorul de supraveghere a privării de libertate constată că nu sunt îndeplinite condiţiile pentru schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate cu unul mai uşor, prin hotărârea de respingere fixează termenul după expirarea căruia cererea sau sesizarea va putea fi reînnoită, termen care nu poate fi mai mare de 6 luni, 9 luni sau 12 luni, după distincţiile prevăzute la art. 37 alin. (2).

(5) Dispoziţiile art. 36 alin (4), (5), (6) şi (7) se aplică în mod corespunzător.

ART. 39

Individualizarea administrativă a regimului de executare a pedepselor privative de libertate

(1) Comisia prevăzută la art. 21 stabileşte odată cu regimul de executare a pedepsei şi individualizarea administrativă a acestuia, în funcţie de conduita, personalitatea, vârsta, starea de sănătate şi posibilităţile de reintegrare socială ale persoanei condamnate.

(2) Persoana condamnată este inclusă, ţinând seama de criteriile prevăzute în alin. (1), în programe care urmăresc în principal:

a) desfăşurarea de activităţi educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică şi asistenţă socială;

b) instruirea şcolară;

c) formarea profesională.

d) derularea de activităţi productive.

(3) Programele prevăzute în alin. (2) sunt realizate de serviciile de educaţie, consiliere psihologică şi asistenţă socială din cadrul penitenciarelor, cu participarea consilierilor de probaţiune, precum şi a reprezentanţilor societăţii civile.

(4) Pentru fiecare persoană condamnată se întocmeşte un plan de evaluare şi intervenţie educativă de către serviciul de educaţie, consiliere psihologică şi asistenţă

socială din cadrul penitenciarului. Planul este adus la cunoştinţa persoanei condamnate, întocmindu-se, în acest sens, un proces-verbal.

(5) Persoana condamnată este înştiinţată cu privire la cazurile şi condiţiile prevăzute de lege privind schimbarea regimului de executare a pedepselor, precum şi cu privire la condiţiile prevăzute de lege privind liberarea condiţionată.

ART. 40

Individualizarea administrativă a regimului de executare a pedepselor privative de libertate în cazul tinerilor sau al persoanelor internate

(1) Tinerii aflaţi în executarea unei pedepse privative de libertate sunt incluşi, pe durata executării pedepsei, în programe speciale de consiliere şi asistenţă, în funcţie de vârsta şi de personalitatea fiecăruia. În sensul prezentei legi, se consideră tineri persoanele cu vârsta cuprinsă între 18 şi 21 de ani.

(2) Programele speciale prevăzute în alin. (1) sunt realizate de serviciile de educaţie, consiliere psihologică şi asistenţă socială din cadrul penitenciarelor, cu participarea consilierilor de probaţiune, a voluntarilor, a asociaţiilor şi fundaţiilor, precum şi a altor reprezentanţi ai societăţii civile.

(3) Dispoziţiile art. 52 alin.1 se aplică în mod corespunzător în cazul persoanelor condamnate prevăzute în alin. (1).

(4) Persoanelor private de libertate internate în penitenciare spital sau infirmerii li se stabilesc regimuri adaptate nevoilor de tratament medical, potrivit normelor medicale. Măsurile de siguranţă şi supraveghere care se aplică acestor persoane se dispun astfel încât să nu împiedice desfăşurarea programelor terapeutice.

Capitolul 3
Condiţiile de detenţie

ART. 41

Primirea în penitenciar a persoanelor condamnate.

(1) Primirea în penitenciar a persoanelor condamnate se face pe baza mandatului de executare a pedepsei privative de libertate, după ce li se stabileşte identitatea.

(2) Persoanele condamnate sunt primite cu dosarele individuale întocmite de organele de executare a mandatului de executare a pedepselor privative de libertate.

(3) Primirea persoanelor condamnate se face în spaţii special amenajate, femeile fiind separate de bărbaţi şi adulţii de tineri.

(4) Imediat după primirea persoanei condamnate, condamnatul are dreptul de a încunoştinţa personal sau de a solicita administraţiei locului de deţinere să încunoştinţeze un membru al familiei sale ori o altă persoană desemnată de aceasta despre arestare şi despre locul unde este deţinută.

(5) Dacă persoana condamnată nu este cetăţean român, aceasta are şi dreptul de a încunoştinţa sau de a solicita încunoştinţarea misiunii diplomatice ori oficiului consular al statului al cărui cetăţean este sau, după caz, a unei organizaţii internaţionale umanitare, dacă nu doreşte să beneficieze de asistenţa autorităţilor din ţara sa de origine, ori a reprezentanţei organizaţiei internaţionale competente, dacă este refugiat sau, din orice alt motiv, se află sub protecţia unei astfel de organizaţii.

(6) Comunicările prevăzute în alin. (4) şi (5) se fac în scris sau telefonic, iar efectuarea acestora se consemnează într-un proces-verbal.

(7) Măsurile ce se dispun cu precădere la primirea în penitenciar sunt:

a) întocmirea unui inventar al bunurilor persoanelor condamnate;

b) efectuarea unui control medical amănunţit al persoanelor condamnate ce va fi consemnat în dosarul medical;

c) stabilirea provizorie a regimului de executare a pedepsei;

d) informarea persoanelor condamnate cu privire la regulamentul penitenciarului, condiţiile de stabilire a regimului de executare a pedepselor, precum şi a condiţiilor privind liberarea condiţionată.

(8) În cazul în care persoana condamnată nu înţelege sau nu vorbeşte limba română, administraţia penitenciarului dispune măsurile necesare aducerii la cunoştinţă a informaţiilor necesare într-o limbă pe care persoana condamnată o cunoaşte sau o înţelege, prin intermediul unui interpret autorizat. Dispoziţiile din Codul de procedură penală se aplică în mod corespunzător.

(9) În cazul în care persoana condamnată prezintă handicap administraţia penitenciarului dispune măsurile necesare executării de către aceasta a pedepsei în condiţii care să respecte demnitatea umană.

Art. 42

Punerea în libertate

(1) Punerea în libertate se dispune, de îndată, la expirarea duratei pedepsei închisorii, la data rămânerii definitive a hotărârii prin care s-a dispus liberarea condiţionată, precum şi la orice altă dată hotărâtă de organele judiciare competente în situaţiile anume prevăzute de lege, cu precizarea în registrul de evidenţă a datei şi orei de ieşire din penitenciar. Administraţia penitenciarului comunică punerea în libertate organului judiciar care a dispus măsura şi, dacă este cazul, celui care controlează executarea măsurilor de supraveghere şi obligaţiilor dispuse potrivit Codului penal.

(2) La punerea în libertate, persoana condamnată este examinată medical, rezultatul examenului înscriindu-se în dosarul medical al persoanei condamnate şi i se restituie bunurile inventariate conform art.41 alin. (7) lit. a).

(3) În situaţia în care persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate nu dispun de mijloace băneşti la punerea în libertate şi au domiciliul sau reşedinţa în România, Administraţia Naţională a Penitenciarelor va asigura acestora contravaloarea transportului până la domiciliu sau reşedinţă, la nivelul tarifelor practicate de Societatea Naţională a Căilor Ferate Române.

ART. 43

Transferarea persoanelor condamnate

(1) Transferarea persoanelor condamnate în alt penitenciar, ca urmare a schimbării regimului de executare a pedepselor privative de libertate sau pentru alte motive întemeiate, se dispune, la propunerea comisiei prevăzute la art. 21, după consultarea prealabilă a condamnatului, sau la cererea persoanei condamnate, cu avizul comisiei, de către Administraţia Naţională a Penitenciarelor.

(2) Transferarea persoanelor condamnate în alt penitenciar, dacă este necesară activității unui organ judiciar sau unei instituții medico-legale, se dispune, la solicitarea organului judiciar sau a instituției medico-legale, de către directorul penitenciarului în care se află persoana condamnată, iar în cazul persoanelor condamnate solicitate de mai multe organe judiciare sau instituții medico-legale în aceeași perioadă de timp, transferarea temporară se dispune de către Administrația Națională a Penitenciarelor.

(3) Dispozițiile art. 41 alin. (4), (5) și (6) se aplică în mod corespunzător.

(4) Este interzisă transferarea în penitenciare, pentru o perioadă mai mare de 10 zile, a minorilor care execută măsura educativă a internării într-un centru educativ sau într-un centru de detenție. În acest caz minorul execută măsura educativă a internării conform regimului de executare pe care îl avea în centrul educativ sau în centrul de detenție.

(5) În cazul în care se decide transferarea persoanei aflate în executarea unei pedepse într-un alt penitenciar sau într-un centru de reținere și arestare preventivă sau de arestare preventivă, soluționarea contestațiilor prevăzute de art. 9 alin. (6) lit. b) și c) formulate de persoana ce urmează a fi transferată până la data dispoziției de transfer se face, de urgență, de către judecătorul de supraveghere a privării de libertate de la penitenciarul de la care s-a dispus transferul, înainte de realizarea efectivă a transferului.

ART.44

Transportarea persoanelor condamnate

(1)Transportarea persoanelor condamnate se realizează cu respectarea cerințelor de ventilație și lumină, precum și a celor privind siguranța autovehiculelor, în condiții care să respecte demnitatea umană.

(2)Cheltuielile de transport sunt suportate de administrația penitenciarului sau de autoritatea care organizează și răspunde pentru transportarea persoanelor arestate preventiv.

ART. 45

Modul de executare a pedepselor privative de libertate de către femei și de către tineri

(1) Femeile condamnate la pedepse privative de libertate execută pedeapsa separat de condamnații bărbați.

(2) Tinerii condamnați la pedepse privative de libertate execută pedeapsa separat de ceilalți condamnați sau în locuri de deținere speciale.

ART. 46

Cazarea persoanelor condamnate

(1) Persoanele condamnate sunt cazate individual sau în comun.

(2) Camerele de cazare și celelalte încăperi destinate persoanelor condamnate trebuie să dispună de iluminat natural și de instalațiile necesare asigurării iluminatului artificial corespunzător.

(3) Fiecărei persoane condamnate i se pune la dispoziție un pat.

(4) Normele minime obligatorii privind condițiile de cazare a persoanelor condamnate se stabilesc prin ordin al ministrului justiției.

ART. 47

Ţinuta persoanelor condamnate

(1) Persoanele condamnate poartă ţinută civilă personală, indiferent de regimul de executare a pedepselor privative de libertate.

(2) În cazul în care persoanele condamnate nu dispun de ţinută civilă personală şi nici de mijloace financiare, aceasta se asigură gratuit de către administraţia penitenciarului.

ART. 48

Alimentaţia persoanelor condamnate

(1) Administraţia fiecărui penitenciar asigură condiţii adecvate şi personalul necesar pentru prepararea, distribuirea şi servirea hranei potrivit normelor de igienă a alimentaţiei, în funcţie de vârsta, starea de sănătate, natura muncii prestate, cu respectarea convingerilor religioase asumate de către persoana privată de libertate printr-o declaraţie pe proprie răspundere.

(2) Normele minime obligatorii de hrană se stabilesc, după consultarea unor specialişti în nutriţie, prin ordin al ministrului justiţiei.

(3) Apa potabilă se va pune permanent la dispoziţia persoanelor condamnate, de către administraţia penitenciarului.

(4) Este permisă achiziţionarea unor produse alimentare şi de consum, în limitele şi condiţiile stabilite prin ordin al ministrului justiţiei.

(5) Preţurile produselor comercializate în incinta penitenciarelor vor fi controlate de autorităţile competente, limita maximă a acestora neputând depăşi pe cea a preţurilor practicate în localitatea în care se află penitenciarul.

ART. 49

Refuzul de hrană

(1) În situaţia în care o persoană condamnată la o pedeapsă privativă de libertate refuză să primească hrana, judecătorul de supraveghere a privării de libertate, la sesizarea directorului penitenciarului, are obligaţia să asculte de îndată persoana condamnată şi să îi solicite o declaraţie scrisă pentru a cunoaşte motivele care au determinat luarea acestei hotărâri. Dacă persoana condamnată refuză să dea declaraţie, aceasta se consemnează într-un proces-verbal întocmit de judecătorul de supraveghere a privării de libertate.

(2) După ascultarea persoanei condamnate, judecătorul de supraveghere a privării de libertate dispune măsurile legale care se impun, prin dispoziţie cu caracter obligatoriu.

(3) Directorul penitenciarului ia măsuri pentru ca persoana condamnată care refuză să primească hrana să fie ţinută sub supravegherea atentă a personalului medical, care îi asigură asistenţa medicală corespunzătoare astfel încât viaţa acesteia să nu fie pusă în pericol. În cazul în care personalul medical consideră necesar, condamnatul aflat în refuz de hrană poate fi transferat în infirmeria penitenciarului.

(4) La intrarea în refuz de hrană, persoana condamnată este înştiinţată cu privire la alternativele terapeutice existente în cazul său şi este avertizată cu privire la riscurile asociate menţinerii refuzului de hrană.

(5) În cazul în care persoana condamnată aflată în refuz de hrană nu înţelege sau nu se poate exprima în limba română, directorul penitenciarului dispune de urgenţă măsurile ce se impun pentru asigurarea unui interpret autorizat. În cazul în care persoana este cetăţean străin sunt anunţate, de urgenţă, organele consulare ale statului al cărui cetăţean este.

(6) În cazul în care medicul constată că viața condamnatului este pusă în pericol, sau că persoana condamnată aflată în refuz de hrană suferă de tulburări psihice anunță de îndată directorul penitenciarului în vederea transferării persoanei într-o unitate spitalicească penitenciar, sau după caz într-o unitate spitalicească din rețeaua Ministerului Sănătății Publice.

(7) Ieşirea din refuzul de hrană se consemnează într-o declarație scrisă şi semnată de persoana condamnată, dată în prezența judecătorului de supraveghere a privării de libertate.

(8) Perioada în care persoana condamnată s-a aflat în refuz de hrană este înscrisă în dosarul medical.

ART. 50

Imobilizarea persoanelor condamnate

(1) Persoanele condamnate pot fi temporar imobilizate, cu mijloacele din dotare, pentru a preveni un pericol real şi concret în cazurile prevăzute la art.25 alin.(2).

(2) Folosirea mijloacelor de constrângere trebuie să fie proporțională cu starea de pericol, să se aplice numai pe perioada necesară, doar atunci când nu există o altă modalitate de înlăturare a pericolului şi să nu aibă niciodată caracterul unei sancțiuni.

(3) Utilizarea mijloacelor de constrângere trebuie autorizată în prealabil de către directorul penitenciarului, cu excepția cazurilor în care urgența nu permite acest lucru, situație care este de îndată adusă la cunoştință directorului.

(4) Utilizarea şi încetarea utilizării oricărui mijloc de constrângere se comunică de îndată personalului medical al penitenciarului şi judecătorului de supraveghere a privării de libertate, cu arătarea detaliată a faptelor care le-au determinat, a duratei utilizării măsurii, a naturii echipamentului utilizat şi a eventualelor leziuni produse ca urmare a folosirii echipamentului.

(5) Judecătorul de supraveghere a privării de libertate poate dispune încetarea utilizării mijloacelor de constrângere prin dispoziție cu caracter obligatoriu.

Capitolul 4
Drepturile şi obligațiile persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate

ART. 51

Exercitarea drepturilor persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate

(1) Exercitarea drepturilor persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate nu poate fi îngrădită decât în limitele şi în condițiile prevăzute de Constituție şi lege.

(2) Împotriva măsurilor privitoare la exercitarea drepturilor persoanelor condamnate prevăzute în prezenta lege, luate de către administrația penitenciarului, persoanele condamnate la pedepse privative de libertate pot face contestație la judecătorul de supraveghere a privării de libertate, în termen de 3 zile de la data când au luat cunoştință de măsura luată.

(3) La primirea contestației, judecătorul de supraveghere a privării de libertate acordă termen în prima şedință de judecată, dintre şedințele prevăzute la art. 11, ce urmează depunerii contestației, încunoştințează despre acest termen persoana condamnată şi îi pune în vedere să îşi angajeze un avocat, în caz contrar urmând a fi desemnat un avocat

din oficiu. De asemenea, judecătorul înştiinţează administraţia penitenciarului pentru a asigura prezenţa contestatorului la şedinţa de judecată.

(4) Judecătorul de supraveghere a privării de libertate, soluţionând contestaţia, pronunţă prin hotărâre una dintre următoarele soluţii:

a) admite contestaţia, în tot sau în parte, şi dispune anularea, revocarea sau modificarea măsurii luate de către administraţia penitenciarului;

b) respinge contestaţia, dacă aceasta este nefondată, tardivă, inadmisibilă;

c) ia act de retragerea contestaţiei.

(5) Persoana condamnată este ascultată, în mod obligatoriu, de judecătorul de supraveghere a privării de libertate, care poate asculta oricare altă persoană în calitate de martor, în vederea aflării adevărului.

(6) Contestaţia împotriva măsurilor privitoare la exercitarea drepturilor luate de către administraţia penitenciarului nu suspendă executarea.

(7) Dispoziţiile art. 36 alin. (5) şi (6) se aplică în mod corespunzător.

ART. 52

Asigurarea respectării drepturilor persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate

(1) Respectarea drepturilor prevăzute de lege pentru persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate este asigurată de judecătorul de supraveghere a privării de libertate.

(2) Reprezentanţii organizaţiilor neguvernamentale care desfăşoară activităţi în domeniul protecţiei drepturilor omului pot vizita penitenciarele şi pot lua contact cu persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate, cu acordul directorului unităţii.

(3) Întrevederile dintre reprezentanţii organizaţiilor neguvernamentale prevăzute în alin. (2) şi persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate se desfăşoară în condiţii de confidenţialitate, sub supraveghere vizuală.

ART. 53

Libertatea conştiinţei, a opiniilor şi libertatea credinţelor religioase

(1) Libertatea conştiinţei şi a opiniilor, precum şi libertatea credinţelor religioase ale persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate nu pot fi îngrădite.

(2) Persoanele condamnate au dreptul la libertatea credinţelor religioase, fără a aduce atingere libertăţii credinţelor religioase a celorlalte persoane condamnate.

(3) Persoanele condamnate pot participa, pe baza liberului consimţământ, la servicii sau întruniri religioase organizate în penitenciare, pot primi vizite ale reprezentanţilor cultului respectiv şi pot procura şi deţine publicaţii cu caracter religios, precum şi obiecte de cult.

ART. 54

Dreptul la informaţie

(1) Dreptul persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate de a avea acces la informaţiile de interes public nu poate fi îngrădit.

(2) Accesul persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate la informațiile de interes public se realizează în condițiile legii.

(3) Administrația Națională a Penitenciarelor are obligația de a lua toate măsurile necesare pentru asigurarea aplicării dispozițiilor legale privind liberul acces la informațiile de interes public pentru persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate.

(4) Dreptul persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate la informații de interes public se realizează şi prin publicații, emisiuni radiofonice şi televizate sau prin orice alte mijloace autorizate de către administrația penitenciarului.

ART. 55

Dreptul la consultarea documentelor de interes personal

(1) Persoana condamnată sau oricare altă persoană, cu acordul persoanei condamnate, are acces la dosarul individual, inclusiv la dosarul medical şi la rapoartele de incident şi poate obține, la cerere, fotocopii ale acestora.

(2) Consultarea documentelor prevăzute în alin. (1) se face în prezența unei persoane desemnate de directorul penitenciarului.

(3) Cheltuielile ocazionate de fotocopierea documentelor sunt suportate de către persoana condamnată în cazul în care aceasta dispune de mijloace băneşti.

(4) Sunt considerate persoane care dispun de mijloace băneşti persoanele care, la data solicitării sau cu 15 zile înainte de data solicitării dispun de sume de bani evidențiate în fişa contabilă nominală prevăzută la art. 64 alin. (4).

ART. 56

Măsuri pentru asigurarea accesului la dispozițiile legale şi documentele privind executarea pedepselor privative de libertate

(1) Prevederile Codului penal şi ale Codului de procedură penală referitoare la executarea pedepselor privative de libertate, prezenta lege, regulamentul de aplicare a dispozițiilor acesteia, ordinele emise în temeiul legii, Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, cu modificările şi completările ulterioare, Hotărârea Guvernului nr. 123/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, precum şi regulamentul de ordine interioară a penitenciarului sunt puse la dispoziție persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate, în limba română sau în limba pe care o înțeleg, imediat după primirea în penitenciar.

(2) Textele prevederilor legale la care se face referire în alin. (1) se pun la dispoziție persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate, în penitenciare, în locuri accesibile.

(3) În cazul persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate, care au deficiențe de comunicare, punerea la dispoziție a prevederilor legale la care se face referire în alin. (1) se realizează prin folosirea unor modalități care să permită înțelegerea acestora.

(4) Aducerea la îndeplinire a dispozițiilor alin. (1) - (3) se consemnează într-un proces-verbal.

ART.57

Asigurarea exercitării dreptului la asistență juridică

(1) Persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate beneficiază de spațiul și facilitățile necesare consultării avocatului.

(2) Persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate pot consulta avocați aleși și remunerați de acestea, în orice problemă de drept.

(3) Consultarea cu avocatul, ales sau din oficiu, se face cu respectarea confidențialității, cu supraveghere vizuală.

ART. 58

Dreptul de petiționare și dreptul la corespondență

(1) Dreptul de petiționare al persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate este garantat.

(2) Petițiile și răspunsurile la acestea au caracter confidențial și nu pot fi deschise sau reținute. Controlul de specialitate al bunurilor și obiectelor suspecte se face, în cazul petițiilor, în prezența condamnatului, întocmindu-se despre aceasta un proces-verbal.

(3) În sensul prezentei legi, termenul petiție include orice cerere sau sesizare adresată autorităților publice, instituțiilor publice, organelor judiciare, instanțelor sau organizațiilor internaționale.

(4) Dreptul la corespondență al persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate este garantat.

(5) Corespondența are caracter confidențial și nu poate fi deschisă sau reținută decât în limitele și în condițiile prevăzute de lege.

(6) În scopul prevenirii introducerii în penitenciar, prin intermediul corespondenței, a drogurilor, substanțelor toxice, explozibililor sau a altor asemenea obiecte a căror deținere este interzisă, corespondența poate fi deschisă, fără a fi citită, în prezența persoanei condamnate.

(7) Corespondența poate fi deschisă și reținută dacă există indicii temeinice cu privire la săvârșirea unei infracțiuni. Persoana aflată în executarea pedepsei privative de libertate este înștiințată în scris, de îndată, cu privire la luarea acestor măsuri. Deschiderea și reținerea corespondenței, în acest caz, se poate face numai pe baza dispozițiilor emise de către judecător, prevederile art.145 Cod procedură penală aplicându-se în mod corespunzător.

(8) Dispozițiile alin. (6) nu se aplică în cazul corespondenței cu apărătorul, cu organizațiile neguvernamentale care își desfășoară activitatea în domeniul protecției drepturilor omului, precum și cu instanțele sau organizațiile internaționale a căror competență este acceptată ori recunoscută de România.

(9) Persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate pot primi și expedia scrisori în limba maternă, cu respectarea prevederilor alin. (4) - (8).

ART. 59

Măsuri pentru asigurarea exercitării dreptului de petiționare și a dreptului la corespondență

(1) Pentru asigurarea exercitării dreptului de petiționare și a dreptului la corespondență, directorul penitenciarului are obligația de a lua măsurile corespunzătoare pentru punerea

la dispoziție persoanei condamnate a materialelor necesare, precum şi pentru instalarea de cutii poştale în interiorul penitenciarului.

(2) Petițiile şi corespondența sunt colectate de către personalul furnizorului de servicii poştale, căruia i se asigură accesul în interiorul penitenciarului.

(3) Personalul furnizorului de servicii poştale este însoțit în interiorul penitenciarului de o persoană anume desemnată de directorul penitenciarului.

(4) Răspunsul la petiții şi corespondența adresată persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate se predau de îndată destinatarului, sub semnătură.

(5) Cheltuielile ocazionate de exercitarea dreptului de petiționare şi a dreptului la corespondență sunt suportate, de regulă, de către persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate. În cazul în care aceste persoane nu dispun de mijloacele băneşti necesare, cheltuielile pentru exercitarea dreptului de petiționare prin cereri şi sesizări adresate organelor judiciare, instanțelor sau organizațiilor internaționale a căror competență este acceptată ori recunoscută de România şi cele pentru exercitarea dreptului la corespondență cu familia, apărătorul şi cu organizațiile neguvernamentale care îşi desfăşoară activitatea în domeniul protecției drepturilor omului sunt suportate de către administrația penitenciarului.

(6) Sunt considerate persoane care nu dispun de mijloace băneşti persoanele care, la data solicitării sau cu 15 zile înainte de data solicitării nu dispun de sume de bani evidențiate în fişa contabilă nominală prevăzută la art. 64 alin. (4).

ART. 60

Dreptul la convorbiri telefonice

(1) Persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate au dreptul să efectueze convorbiri telefonice de la telefoanele publice instalate în penitenciare. Convorbirile telefonice au caracter confidențial şi se efectuează sub supraveghere vizuală.

(2) Pentru asigurarea exercitării dreptului la convorbiri telefonice, directorul penitenciarului are obligația de a lua măsurile necesare pentru instalarea de telefoane publice în interiorul penitenciarului.

(3) Cheltuielile ocazionate de efectuarea convorbirilor telefonice sunt suportate de către persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate.

(4) Persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate pot efectua convorbiri telefonice în limba maternă, cu respectarea prevederilor alin. (1) - (3).

ART. 61

Dreptul la plimbare zilnică

Fiecărei persoane condamnate i se asigură zilnic, atunci când condițiile climaterice permit, plimbarea în aer liber timp de minimum o oră, dacă execută pedeapsa în regim de maximă siguranță, minimum două ore, dacă execută pedeapsa în regim închis şi minimum trei ore dacă execută pedeapsa în regim semideschis sau deschis. Dacă condițiile climaterice nu permit plimbarea în aer liber, aceasta se asigură într-un alt spațiu corespunzător.

ART.62

Dreptul de a primi vizite şi dreptul de a fi informat cu privire la situaţiile familiale deosebite

(1) Persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate au dreptul de a primi vizite, în spaţii special amenajate, sub supravegherea vizuală a personalului administraţiei penitenciarului.

(2) Persoanele aflate în vizită sunt supuse controlului specific.

(3) Durata şi periodicitatea vizitelor se stabilesc prin ordin al ministrului justiţiei.

(4) Persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate au dreptul de a primi oricând, în condiţii de confidenţialitate, vizite ale apărătorului.

(5) Persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate pot comunica în limba maternă atât între ele, cât şi cu persoanele care le vizitează.

(6) Persoanele condamnate vor fi informate cu privire la boala gravă sau decesul soţului/soţiei, unei rude apropiate, sau a unei persoane de care sunt legate prin puternice legături afective în cel mai scurt timp de la luarea la cunoştinţă de către administraţia penitenciarului de evenimentul produs de către administraţia penitenciarului.

Art. 63

Vizita intimă

Persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate pot beneficia de vizită intimă, în condiţiile prevăzute de Regulamentul de aplicare a prezentei legi.

ART. 64

Dreptul de a primi şi cumpăra bunuri

(1) Persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate au dreptul de a primi bunuri şi de a efectua cumpărături.

(2) Numărul şi greutatea pachetelor, categoriile de bunuri care pot fi primite, cumpărate, păstrate şi folosite de către persoanele private de libertate precum şi procedura de primire, păstrare şi folosire se stabilesc prin ordin al ministrului justiţiei.

(3) Persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate pot primi sume de bani, care se consemnează în fişa contabilă nominală ce se întocmeşte la intrarea în penitenciar.

(4) Cotele din sumele de bani cuvenite persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate pentru munca prestată, sumele primite de la persoane fizice sau juridice în timpul executării pedepsei şi sumele aflate asupra lor la primirea în penitenciar sunt evidenţiate în fişa contabilă nominală a persoanelor private de libertate şi pot fi folosite pentru exercitarea dreptului de petiţionare, a dreptului la corespondenţă şi a dreptului la convorbiri telefonice, pentru fotocopierea documentelor de interes personal, pentru efectuarea examenului medical prevăzut în art. 65 alin. (9) şi (11), pentru cumpărarea de bunuri, sprijinirea familiei sau alte asemenea scopuri, pentru repararea pagubelor cauzate bunurilor puse la dispoziţie de administraţia penitenciarului şi pentru plata transportului până la domiciliu, la punerea în libertate.

(5) Bunurile a căror deţinere este interzisă şi sumele de bani găsite asupra persoanelor private de libertate, cu prilejul percheziţiilor, se confiscă. Bunurile confiscate se valorifică sau se distrug potrivit legii, iar sumele de bani se fac venit la bugetul penitenciarului sau centrului pentru îmbunătăţirea condiţiilor de detenţie.

(6) Procedura de valorificare şi de distrugere a bunurilor confiscate se stabileşte prin ordin al ministrului justiţiei.

ART. 65

Dreptul la asistenţă medicală, examenul medical şi asistenţa medico-legală

(1) Dreptul la asistenţă medicală al persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate este garantat.

(2) Asistenţa medicală în penitenciare se asigură, ori de câte ori este necesar sau la cerere, cu personal calificat, în mod gratuit, potrivit legii.

(3) La intrarea în penitenciar, persoana condamnată primeşte informaţii cu privire la asistenţa medicală disponibilă, în special cea de urgenţă, precum şi informaţii privind asistenţa specifică disponibilă în cazul consumului de droguri.

(4) Persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate beneficiază în mod gratuit de tratament medical şi de medicamente.

(5) Examenul medical al persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate se realizează la primirea în penitenciare, la punerea în libertate şi în timpul executării pedepsei, în mod periodic.

(6) Examenul medical în timpul executării pedepsei se realizează după obţinerea în prealabil a consimţământului în cunoştinţă de cauză al persoanei condamnate.

(7) Examenul medical se efectuează cu respectarea confidenţialităţii şi intimităţii, cu excepţia cazurilor în care medicul solicită supraveghere suplimentară, pentru motive de siguranţă şi de menţinere a ordinii şi disciplinei.

(8) Medicul care efectuează examenul medical are obligaţia de a înştiinţa directorul penitenciarului şi judecătorul de supraveghere a privării de libertate precum şi de a sesiza procurorul în cazul în care constată că persoana condamnată a fost supusă la tortură, tratamente inumane sau degradante ori la alte rele tratamente, precum şi obligaţia de a consemna în dosarul medical cele constatate şi declaraţiile persoanei condamnate în legătură cu acestea sau cu orice altă agresiune declarată de persoana condamnată.

(9) Persoana condamnată la o pedeapsă privativă de libertate are dreptul de a cere să fie examinată, la locul de deţinere, de un medic din afara sistemului penitenciar, desemnat de persoana condamnată. Constatările medicului din afara sistemului penitenciar se consemnează în dosarul medical al persoanei condamnate.

(10) Cheltuielile ocazionate de examenul medical prevăzut în alin. (9) se suportă de către solicitant.

(11) Persoanele private de libertate pot beneficia, contra cost, de orice serviciu medical care nu este asigurat gratuit, potrivit legii.

(12) Asistenţa medicală se asigură persoanelor private de libertate în condiţiile prevăzute de regulamentul de aplicare a legii.

(13) Persoana condamnată poate solicita constatarea medico-legală a leziunilor traumatice.

(14) Examinarea medico-legală se realizează la sediul instituţiei medico-legale teritoriale, contra cost, în conformitate cu prevederile legale.

(15) Actele întocmite în urma examinării medico-legale vor fi ataşate dosarului medical al persoanei condamnate.

ART. 66

Asistența medicală în cazuri speciale

(1) Femeile condamnate la pedepse privative de libertate, care sunt însărcinate, beneficiază de asistență medicală prenatală şi postnatală, luându-se măsuri pentru ca naşterea să aibă loc în afara penitenciarului. Administrația penitenciarului ia măsuri pentru ca persoana condamnată, la solicitarea acesteia, să îşi poată îngriji copilul până la vârsta de un an.

(2) La împlinirea vârstei de un an sau anterior, copilul poate fi dat în îngrijire, cu acordul mamei, familiei sau persoanei indicate de aceasta.

(3) În cazul în care copilul nu poate fi dat în îngrijirea familiei sau persoanei indicate de mamă, acesta poate fi încredințat pe toată durata de detenție a mamei, cu acordul acesteia, unei instituții specializate, cu înştiințarea autorităților competente pentru protecția copilului.

(4)Persoanele aflate în faza terminală a unei boli vor fi transferate într-un penitenciar-spital. În cazul în care persoana condamnată nu poate formula cerere de întrerupere a executării pedepsei, directorul penitenciarului spital ia măsuri pentru sesizarea persoanelor arătate în art. 593 alin. (3) din Codul de procedură penală., în vederea formulării unei cereri de întrerupere a executării pedepsei.

ART. 67

Dreptul la asistență diplomatică

(1) Persoanele condamnate la pedepse privative de libertate, care au altă cetățenie decât cea română, au dreptul de a se adresa reprezentanțelor diplomatice sau consulare în România ale statului ai cărui cetățeni sunt şi de a fi vizitați de funcționarii acestor reprezentanțe diplomatice sau consulare, în condiții de confidențialitate.

(2) Administrația penitenciarului are obligația să coopereze cu instituțiile prevăzute în alin. (1) pentru realizarea asistenței diplomatice a persoanelor condamnate.

(3) Persoanele condamnate la pedepse privative de libertate, cu statut de refugiați sau apatrizi, precum şi persoanele condamnate, care au altă cetățenie decât cea română, al căror stat nu este reprezentat diplomatic sau consular în România, pot solicita administrației penitenciarului să contacteze autoritatea internă sau internațională competentă şi pot fi vizitați de reprezentanții acesteia, în condiții de confidențialitate.

(4) Persoanele condamnate la pedepse privative de libertate, care au altă cetățenie decât cea română vor fi informate, la intrarea în penitenciar, cu privire la posibilitatea solicitării executării pedepsei într-un alt stat.

(5) Persoanele condamnate la pedepse privative de libertate, care nu au cetățenie sau au altă cetățenie decât cea română, au dreptul să solicite acordarea unei forme de protecție în România, în condițiile legii. Cererile de azil depuse de aceste persoane se transmit de îndată Oficiului Român pentru Imigrări de către administrația penitenciarului, care va asigura accesul autorităților competente în domeniul azilului pentru efectuarea formalităților prevăzute de Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, cu modificările ulterioare.

ART. 68

Dreptul la încheierea unei căsătorii

(1) Persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate au dreptul la încheierea unei căsătorii în penitenciar, în condițiile legii.

(2) Administrația penitenciarului are obligația de a asigura condițiile necesare încheierii căsătoriei.

(3) După încheierea căsătoriei soții pot rămâne în penitenciar, într-o cameră separată, timp de 48 de ore, cu acordul directorului penitenciarului.

(4) În certificatul de căsătorie, la locul încheierii căsătoriei se înscrie localitatea în a cărei rază teritorială este situat penitenciarul.

(5) Persoanele condamnate care execută pedeapsa în regim semideschis sau deschis pot încheia căsătoria în localitatea în care domiciliază sau în localitatea în a cărei rază teritorială este situat penitenciarul, cu acordul directorului penitenciarului, şi pot primi în acest scop o învoire de ieşire din penitenciar de până la 5 zile.

ART.69

Dreptul de a vota

Persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate îşi pot exercita dreptul de a vota, dacă acesta nu a fost interzis prin hotărârea de condamnare. Administrația penitenciarului trebuie să pună la dispoziție condițiile necesare exercitării dreptului la vot, potrivit legii.

ART. 70

Obligațiile persoanelor condamnate

(1) Persoanele condamnate la pedepse privative de libertate au următoarele obligații:

a) să respecte prevederile prezentei legi, ale regulamentului de aplicare a dispozițiilor acesteia, ale ordinelor emise în baza legii şi ale regulamentului de ordine interioară a penitenciarului, după punerea lor la dispoziție potrivit art.56;

b) să respecte regulile de igienă colectivă şi individuală;

c) să se supună percheziției corporale ori de câte ori această măsură este necesară, în condițiile prevăzute în regulamentul de aplicare a legii;

d) să întrețină în mod corespunzător bunurile încredințate de administrația penitenciarului şi bunurile din dotarea unităților unde prestează munca.

(2) Persoanele condamnate la pedepse privative de libertate trebuie să prezinte o conduită corectă față de colegii de detenție şi o atitudine de respect față de personalul penitenciarului.

(3) Persoanele condamnate la pedepse privative de libertate răspund civil, material, disciplinar sau penal, după caz, pentru faptele săvârşite în timpul executării pedepselor privative de libertate, potrivit legii.

ART. 71

Reguli privind percheziția corporală şi examinarea fizică

(1)Pentru siguranța penitenciarelor se pot efectua la locul de detenție percheziții corporale şi examinări fizice, interne sau externe.

(2)Percheziția corporală şi examinarea fizică externă se efectuează în cazurile şi condițiile prevăzute de Regulament.

(3) Examinarea fizică internă se poate face doar în cazurile prevăzute de art. 189 C.p.p.

(4) Percheziția și examinarea fizică se efectuează cu respectarea demnității umane, a vieții intime și în îndeplinirea unui scop legitim, de către persoane de același sex cu persoana controlată, în prezența unei singure persoane sau, în cazuri excepționale, în prezenta unui număr limitat de persoane. Examinarea fizică a persoanelor private de libertate poate fi realizată numai de către cadre medicale.
(5) Sunt interzise perchezițiile corporale colective.
(6) Despre efectuarea percheziției corporale și a examinării fizice se întocmește un proces - verbal.

Capitolul 5
Munca prestată de persoanele condamnate la pedepse privative de libertate

ART. 72
Dispoziții generale privind munca prestată

(1) Munca prestată de persoanele condamnate la pedepse privative de libertate constituie principalul mijloc de reintegrare socială și este remunerată, cu excepția activităților cu caracter gospodăresc necesare penitenciarului, a celor desfășurate în caz de calamitate și a celor desfășurate în interesul comunității pe bază de voluntariat.

(2) Persoanele condamnate la pedepse privative de libertate care sunt apte de a munci, cu acordul lor, pot presta o muncă în raport cu calificarea și aptitudinile lor, precum și activități necalificate.

(3) Persoanele condamnate care au împlinit vârsta de 60 de ani pentru bărbați și 55 de ani pentru femei pot presta o muncă numai la cererea acestora.

(4) Folosirea la muncă a fiecărei persoane condamnate se face numai cu avizul medicului penitenciarului.

(5) Dispozițiile legale referitoare la protecția muncii se aplică în mod corespunzător.

(6) Persoana condamnată care, în timpul executării pedepsei, a devenit incapabilă de muncă în urma unui accident sau a unei boli profesionale beneficiază de pensie de invaliditate, în condițiile legii.

(7) Diplomele, certificatele sau orice alte documente care atestă însușirea unei meserii, calificarea sau recalificarea profesională în cursul executării pedepsei sunt recunoscute, în condițiile legii, de Ministerul Muncii, Familiei și Egalității de Șanse sau de Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului.

(8) Este asimilată muncii neremunerate prestate de persoanele condamnate participarea acestora la activități de instruire școlară și formare profesională.

(9) Persoanele condamnate la pedepse privative de libertate pot realiza lucrări în cadrul atelierelor de terapie ocupațională, pe care le pot comercializa.

(10) Administrația Națională a Penitenciarelor dispune măsurile necesare punerii la dispoziția persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate de oportunități de muncă, fie în regim public, fie în parteneriat public-privat, în interiorul sau exteriorul penitenciarelor.

ART. 73
Durata muncii prestate

(1) Durata muncii prestate de persoanele condamnate la pedepse privative de libertate este de 8 ore pe zi şi nu mai mult de 40 de ore pe săptămână.

(2) Pentru persoanele prevăzute în art.74 alin. (3), durata zilei de muncă nu poate depăşi 6 ore pe zi şi 30 de ore pe săptămână. Tinerii condamnaţi la pedepse privative de libertate nu pot presta muncă în program de 10 ore pe zi sau în timpul nopţii.

(3) Persoanele condamnate la pedepse privative de libertate, pe baza acordului scris al acestora, pot presta munca în program de 10 ore pe zi şi nu mai mult de 50 de ore pe săptămână, acordându-li-se drepturile băneşti cuvenite pentru acest program de muncă.

(4) Munca în timpul nopţii poate fi prestată cu acordul scris al persoanelor condamnate, dar nu mai mult de 7 ore pe noapte şi 35 de ore pe săptămână.

(5) Persoanele condamnate beneficiază de cel puţin o zi pe săptămână pentru odihnă.

ART. 74

Regimul de prestare a muncii

(1) Munca persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate în penitenciare se realizează:

a) în regim de prestări de servicii pentru operatorii economici, persoane fizice sau persoane juridice, în interiorul ori exteriorul penitenciarului;

b) în regie proprie;

c) în interesul penitenciarului, pentru activităţi cu caracter gospodăresc necesare penitenciarului;

d) în caz de calamitate;

e) în interesul comunităţii, pe bază de voluntariat.

(2) Administraţia penitenciarului poate încheia contracte de prestări de servicii cu operatori economici, persoane fizice sau persoane juridice, interesaţi în folosirea la muncă a persoanelor condamnate.

(3) Femeile condamnate la pedepse privative de libertate care sunt însărcinate, cele care au născut în perioada detenţiei şi au în îngrijire copii în vârstă de până la un an, nu pot presta munca în timpul nopţii sau în locuri vătămătoare, periculoase ori care prezintă un grad de risc pentru sănătatea sau integritatea acestora.

ART. 75

Plata muncii prestate

(1) Veniturile realizate de persoanele condamnate la pedepse privative de libertate pentru munca prestată nu constituie venituri salariale şi se impozitează potrivit prevederilor legale care reglementează impunerea veniturilor realizate de persoanele fizice.

(2) Veniturile realizate nu pot fi mai mici decât salariul minim pe economie, în raport cu programul de muncă.

ART. 76

Repartizarea veniturilor

(1) Veniturile prevăzute în art. 75 se încasează de către administraţia penitenciarului în care persoana condamnată execută pedeapsa privativă de libertate şi se repartizează după cum urmează:

a) 30% din venit revin persoanei condamnate, care poate folosi pe durata executării pedepsei 90% din acesta, iar 10% se consemnează pe numele său, urmând să fie încasat în momentul punerii în libertate;

b) 70% din venit revin administrației penitenciarului, constituind venituri proprii care se încasează, se contabilizează şi se utilizează potrivit dispozițiilor legale privind finanțele publice.

(2) În cazul în care persoana condamnată la o pedeapsă privativă de libertate a fost obligată la plata de despăgubiri civile, care nu au fost achitate până la data primirii în penitenciar, o cotă de 50% din procentul prevăzut la alin. (1) lit. a) se utilizează pentru repararea prejudiciului cauzat părții civile potrivit condițiilor prevăzute în Regulament.

(3) După plata despăgubirilor civile, cota prevăzută la alin. (2) se utilizează pentru plata amenzilor judiciare, pentru plata cheltuielilor judiciare la care condamnatul a fost obligat prin hotărârea de condamnare, a cheltuielilor judiciare la care a fost obligat ca urmare a exercitării căilor ordinare sau extraordinare de atac precum şi pentru plata cheltuielilor judiciare la care condamnatul este obligat ca urmare a respingerii contestațiilor prevăzute de prezenta lege, ori ca urmare a judecării oricăror cereri formulate în cursul executării pedepsei.

ART. 77

Recuperarea pagubelor

(1) Persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate răspund pentru prejudiciile cauzate din vina lor la locul de detenție, la locul de muncă sau în alte locuri unde au acces.

(2) Prejudiciul cauzat la locul de detenție se repară pe baza ordinului de imputare emis de către directorul penitenciarului. Ordinul constituie titlu executoriu.

(3) Împotriva ordinului de imputare persoana condamnată poate face contestație în termen de 30 de zile de la data primirii acestuia, la judecătoria în circumscripția căreia este situat penitenciarul.

(4) Persoanele condamnate nu răspund pentru pagubele provocate de uzul normal al bunurilor încredințate spre folosință sau pentru cele provenite din riscul normal al muncii.

Capitolul 6

Activitățile educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică şi asistență socială, instruirea şcolară şi formarea profesională a persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate

ART. 78

Activitățile educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică şi asistență socială

(1) Activitățile educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică şi asistență socială se organizează în fiecare penitenciar şi au ca scop reintegrarea socială a persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate.

(2) În fiecare penitenciar funcționează o bibliotecă. Fondul de carte este asigurat de Administrația Națională a Penitenciarelor, din venituri proprii, sponsorizări şi donații.

(3)Strategia de dezvoltare a serviciilor de educație, consiliere psihologică şi asistență socială din cadrul penitenciarelor şi condițiile privind organizarea şi desfăşurarea

activităţilor prevăzute la alin. (1) se stabilesc prin regulament aprobat prin ordin al ministrului justiţiei.

ART. 79

Instruirea şcolară

(1) În penitenciare se organizează cursuri de şcolarizare pentru ciclul primar, gimnazial, profesional şi liceal.

(2) Cursurile de şcolarizare preuniversitare a persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate se organizează şi se desfăşoară în condiţiile stabilite de Ministerul Educaţiei, Cercetării şi Tineretului împreună cu Ministerul Justiţiei, cu personal didactic salarizat potrivit legii, de la bugetul consiliului judeţean în a cărui rază teritorială este situat penitenciarul.

(3) Actele de studii pentru nivelul de învăţământ preuniversitar vor fi eliberate de către unităţile de învăţământ, pe lângă care au fost organizate cursurile de şcolarizare din penitenciare, fără a se face menţiuni cu privire la absolvirea cursurilor în stare de deţinere.

(4) În penitenciare se pot organiza cursuri de şcolarizare universitară. Persoanele condamnate la pedepse privative de libertate pot urma totodată cursuri de învăţământ universitar la distanţă sau în forma frecvenţă redusă, în condiţiile prevăzute de regulamentul la prezenta lege.

(5) Cheltuielile legate de instruirea şcolară preuniversitară sunt suportate, potrivit legii, de la bugetul consiliului judeţean în a cărui rază este situat penitenciarul şi de Administraţia Naţională a Penitenciarelor, iar în cazul cursurilor de învăţământ universitar, de persoanele condamnate sau de alte persoane fizice ori juridice.

ART. 80

Formarea profesională

(1) Formarea profesională a persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate se realizează, în funcţie de opţiunile şi aptitudinile lor, prin programe de formare profesională a adulţilor, stabilite de administraţia penitenciarului împreună cu Agenţia Naţională pentru Ocuparea Forţei de Muncă sau cu structurile teritoriale ale acesteia, precum şi cu alţi furnizori autorizaţi, organizate în condiţiile legii. În certificatul de absolvire nu se fac menţiuni cu privire la desfăşurarea cursurilor în stare de deţinere.

(2) Cursurile se organizează la unităţile care funcţionează în cadrul penitenciarelor sau la unităţi stabilite în acest scop prin acorduri încheiate între administraţia penitenciarului şi fiecare unitate în parte.

(3) Cheltuielile legate de formarea profesională sunt suportate de Ministerul Muncii, Familiei, şi Egalităţii de Şanse, Administraţia Naţională a Penitenciarelor sau de alte persoane fizice ori juridice.

(4) Condiţiile privind organizarea formării profesionale vor fi stabilite prin regulamentul de aplicare a prezentei legi.

(5) Certificatele de absolvire sau de calificare vor fi eliberate în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

ART. 81

Dispoziții speciale privind persoanele cu handicap condamnate la pedepse privative de libertate

(1) Administrația Națională a Penitenciarelor dispune măsuri specifice pentru protecția sănătății fizice şi psihice a persoanelor cu handicap.

(2) Persoanelor cu handicap condamnate la pedepse privative de libertate li se asigură condiții pentru participarea la activități educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică şi asistență socială adecvate nevoilor şi personalității lor, precum şi pentru efectuarea studiilor şi dobândirea unei calificări profesionale, în funcție de opțiunile şi aptitudinile lor.

(3) Cursurile de calificare şi recalificare profesională a persoanelor cu handicap condamnate la pedepse privative de libertate sunt stabilite de administrația penitenciarului împreună cu Autoritatea Națională pentru persoane cu handicap sau cu structurile teritoriale ale acesteia.

(4) Cheltuielile legate de instruirea şcolară preuniversitară a persoanelor prevăzute în alin. (2) sunt suportate potrivit legii din bugetul consiliului județean în a cărui rază este situat penitenciarul, iar cheltuielile legate de formarea profesională a persoanelor prevăzute în alin. (2) sunt suportate de Ministerul Muncii, Familiei şi Egalității de Şanse, Administrația Națională a Penitenciarelor sau de alte persoane fizice ori juridice.

Capitolul 7
Recompensele, învoirea din motive umanitare, abaterile şi sancțiunile disciplinare

Secțiunea 1 Recompensele şi învoirea din motive umanitare

ART. 82
Felurile recompenselor

(1) Persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate, care au o bună conduită şi au dovedit stăruință în muncă sau în cadrul activităților educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică şi asistență socială, al instruirii şcolare şi al formării profesionale, li se pot acorda următoarele recompense:

a) încredințarea unei responsabilități în cadrul activităților prevăzute în art. 78;

b) ridicarea unei sancțiuni disciplinare aplicate anterior;

c) suplimentarea dreptului de a primi sau cumpăra bunuri;

d) suplimentarea dreptului la vizită;

e) acordarea de premii constând în materiale pentru activități ocupaționale;

f) permisiunea de ieşire din penitenciar pentru o zi, dar nu mai mult de 15 zile pe an;

g) permisiunea de ieşire din penitenciar pe o durată de cel mult 5 zile, dar nu mai mult de 25 de zile pe an;

h) permisiunea de ieşire din penitenciar pe o durată de cel mult 10 zile, dar nu mai mult de 30 de zile pe an.

(2) Recompensele sunt acordate de comisia formată din directorul penitenciarului, care exercită atribuțiile de președinte al comisiei, directorul adjunct pentru siguranța deținerii şi regim penitenciar, directorul adjunct pentru educație şi asistență psihosocială, în calitate de membri şi un secretar.

(3) Recompensele se acordă la propunerea cadrelor care desfăşoară activităţi directe cu persoanele private de libertate, după consultarea şefului secţiei unde este deţinută persoana condamnată.

ART. 83
Permisiunea de ieşire din penitenciar

(1) Permisiunea de ieşire din penitenciar poate fi acordată în condiţiile art. 82 în următoarele cazuri:

a) prezentarea persoanei condamnate în vederea ocupării unui loc de muncă după punerea în libertate;

b) susţinerea unui examen de către persoana condamnată;

c) menţinerea relaţiilor de familie ale persoanei condamnate;

d) pregătirea reintegrării sociale a persoanei condamnate;

(2) Permisiunea de ieşire din penitenciar pe durata unei zile, pentru cazurile prevăzute în alin. (1), se poate acorda persoanelor condamnate care execută pedepse privative de libertate în regim închis.

(3) Permisiunea de ieşire din penitenciar pe o durată de cel mult 5 zile, pentru cazurile prevăzute în alin. (1), se poate acorda persoanelor condamnate care execută pedepse privative de libertate în regim semideschis.

(4) Permisiunea de ieşire din penitenciar pe o durată de cel mult 10 zile, pentru cazurile prevăzute în alin. (1), se poate acorda persoanelor condamnate care execută pedepse privative de libertate în regim deschis.

(5) La ieşirea din penitenciar, persoana condamnată are obligaţia de a informa în scris administraţia locului de detenţie asupra locului unde urmează să se deplaseze, itinerarul folosit, precum şi asupra mijloacelor financiare de care dispune pe durata permisiunii.

(6) Timpul în care persoana condamnată s-a aflat în stare de libertate după termenul stabilit pentru prezentarea din permisiunea de ieşire din penitenciar nu intră în durata executării pedepsei privative de libertate.

ART. 84
Învoirea din motive umanitare

(1) Se poate acorda învoirea de ieşire din penitenciar, din motive umanitare, pentru vizitarea de către persoana condamnată a soţului/soţiei, a unei rude apropiate, a oricărei persoane de care este legat prin puternice legături afective care este grav bolnavă, pentru participarea persoanei condamnate la înhumarea unei astfel de persoane, sau, în caz de calamitate, pentru soluţionarea unor probleme sociale, medicale sau de sprijinire a familiei.

(2)Învoirea de ieşire din penitenciar, pentru cazul prevăzut în alin. (1), poate fi acordată pe o durată de cel mult 5 zile oricărei persoane condamnate, indiferent de regimul de executare şi de îndeplinirea condiţiilor prevăzute la art.82 alin. (1).

(3) Învoirea se acordă prin emiterea unei dispoziţii cu caracter obligatoriu de către judecătorul de supraveghere a privării de libertate, la cererea motivată a persoanei condamnate, cu avizul consultativ al directorului unităţii.

Secţiunea a 2-a Abaterile şi sancţiunile disciplinare

ART. 85
Abateri disciplinare

(1) Constituie abateri disciplinare următoarele fapte:

a) prezența în zone interzise sau la ore nepermise în anumite zone din penitenciar ori nerespectarea orei de revenire în penitenciar;

b) tulburarea în orice mod a programului de muncă, a programelor socio-educative care se derulează în penitenciar;

c) procurarea sau deținerea de bani, bunuri ori de alte valori, în alte condiții decât cele prevăzute de lege;

d) comunicarea cu exteriorul în alte condiții decât cele prevăzute de lege;

e) utilizarea în alte condiții decât cele prevăzute de lege a bunurilor puse la dispoziție de administrația penitenciarului;

f) nerespectarea oricărei obligații care revine persoanei condamnate la executarea unei pedepse privative de libertate, potrivit dispozițiilor prezentei legi, ale regulamentului de aplicare a acesteia, ale ordinelor emise în baza legii şi ale regulamentului de ordine interioară a penitenciarului, după punerea acestora la dispoziție potrivit art. 56, dacă aceasta creează un pericol real pentru siguranța sau ordinea în penitenciar.

(2) Răspunderea disciplinară nu exclude răspunderea penală sau civilă a persoanelor condamnate.

(3) Pentru faptele care, potrivit legii penale, constituie infracțiuni, personalul administrației penitenciare are obligația de a sesiza organele de urmărire penală. În acest caz poate fi aplicată, în mod provizoriu, una dintre sancțiunile prevăzute în art. 86.

ART. 86
Sancțiuni disciplinare

(1) Sancțiunile care pot fi aplicate în cazul săvârşirii abaterilor disciplinare sunt:

a) avertismentul;

b) suspendarea dreptului de a primi şi de a cumpăra bunuri, cu excepția celor necesare pentru igiena individuală, pe o perioadă de cel mult două luni;

c) suspendarea dreptului de a primi vizite, pe o perioadă de cel mult 3 luni;

d) izolarea pentru maximum 10 zile.

(2) Banii, bunurile sau alte valori, procurate ori deținute în alte condiții decât cele prevăzute de lege, se valorifică sau se distrug potrivit legii, iar sumele de bani se fac venit la bugetul penitenciarului sau centrului pentru îmbunătățirea condițiilor de detenție.

(3) Aplicarea sancțiunilor disciplinare nu poate îngrădi dreptul la apărare, dreptul de petiționare, dreptul la corespondență, dreptul la asistență medicală, dreptul la hrană, dreptul la plimbarea zilnică, dreptul la asistență diplomatică, dreptul de a vota, precum şi dreptul la lumină naturală şi artificială.

(4) Sancțiunile prevăzute în alin. (1) lit. b), c) şi d) nu se aplică femeilor însărcinate sau celor care au în îngrijire copii în vârstă de până la un an.

(5) Sancțiunea disciplinară prevăzută în alin. (1) lit. d) poate fi aplicată numai după consultarea medicului cu privire la starea de sănătate a persoanei. Medicul penitenciarului vizitează zilnic şi ori de câte ori este necesar persoanele condamnate care execută această sancțiune disciplinară.

(6) Sancțiunile cu caracter colectiv şi sancțiunile corporale sunt interzise.

(7) Nu pot fi aplicate de două ori sancțiuni pentru aceeași abatere disciplinară.

(8) Mijloacele de imobilizare din dotare, precum și orice mijloc degradant sau umilitor nu pot fi folosite ca sancțiune disciplinară.

ART. 87

Constatarea abaterilor disciplinare

(1) Abaterile disciplinare se constată de către personalul administrației penitenciare și se consemnează într-un raport de incident.

(2) Raportul de incident se depune la șeful secției unde este deținută persoana condamnată, în termen de 24 de ore de la data constatării abaterii.

(3) Nerespectarea termenului prevăzut în alin. (2) atrage răspunderea disciplinară a persoanei vinovate pentru nerespectarea termenului.

ART. 88

Procedura disciplinară

(1) Procedura disciplinară se declanșează de șeful secției unde este deținută persoana condamnată, care sesizează de îndată comisia de disciplină.

(2) Comisia de disciplină este formată din directorul adjunct pentru siguranța deținerii și regim penitenciar, în calitate de președinte, directorul adjunct pentru educație și asistență psihosocială, un supraveghetor ales anual de către ceilalți supraveghetori, în calitate de membri și un secretar.

(3) Președintele comisiei de disciplină desemnează, în termen de 24 de ore de la sesizarea comisiei de disciplină, o persoană din cadrul personalului penitenciarului, alta decât un membru al comisiei, să efectueze cercetarea prealabilă. În termen de 5 zile, persoana desemnată prezintă comisiei de disciplină rezultatele cercetării prealabile.

(4) Comisia de disciplină, după ascultarea persoanei condamnate și a oricărei alte persoane care are cunoștință despre împrejurările în care a fost săvârșită fapta, aplică prin decizie scrisă una dintre sancțiunile disciplinare sau, după caz, clasează dosarul de cercetare disciplinară.

(5) Decizia comisiei de disciplină se comunică, de îndată, persoanei condamnate.

(6) La stabilirea sancțiunii disciplinare se ține seama de gravitatea abaterii, de persoana condamnatului, de abaterile disciplinare săvârșite anterior, de atitudinea persoanei condamnate după săvârșirea abaterii și în timpul procedurii disciplinare.

(7) Dosarul disciplinar întocmit în cadrul fiecărei proceduri disciplinare se atașează dosarului individual al persoanei condamnate. Sancțiunile disciplinare aplicate se înscriu, totodată, și într-un registru special întocmit în acest sens.

(8) În cazul în care, în cursul procedurii disciplinare, comisia de disciplină ia cunoștință despre săvârșirea unei infracțiuni, sesizează organul de urmărire penală competent.

ART. 89

Contestația împotriva deciziei comisiei de disciplină

(1) Împotriva deciziei comisiei de disciplină, prin care a fost aplicată o sancțiune disciplinară, persoana condamnată poate face contestație la judecătorul de supraveghere a privării de libertate, în termen de 3 zile de la comunicarea hotărârii.

(2) La primirea contestației, judecătorul de supraveghere a privării de libertate acordă termen în prima ședință de judecată, dintre ședințele prevăzute la art.11, ce urmează depunerii contestației, încunoștințează despre acest termen persoana condamnată și îi pune în vedere să își angajeze un avocat, în caz contrar urmând a fi desemnat un avocat din oficiu. De asemenea, judecătorul înștiințează administrația penitenciarului pentru a asigura prezența contestatorului la ședința de judecată.

(3) Judecătorul de supraveghere a privării de libertate, soluționând contestația, pronunță prin hotărâre una dintre următoarele soluții:

a) admite contestația, în tot sau în parte, și dispune anularea, revocarea sau modificarea sancțiunii disciplinare aplicate de comisia de disciplină din penitenciar;

b) respinge contestația, dacă aceasta este nefondată, tardivă, inadmisibilă;

c) ia act de retragerea contestației.

(4) Persoana condamnată este ascultată, în mod obligatoriu, de judecătorul de supraveghere a privării de libertate, care poate asculta oricare altă persoană în calitate de martor, în vederea aflării adevărului.

(5) Dispozițiile art. 36 alin. (5) și (6) se aplică în mod corespunzător.

(6) Contestația formulată potrivit prevederilor alin. (1) suspendă executarea sancțiunii disciplinare.

Capitolul 8
Liberarea condiționată

ART. 90

Condițiile de acordare a liberării condiționate

Persoana condamnată poate fi liberată condiționat înainte de executarea în întregime a pedepsei, dacă îndeplinește condițiile prevăzute în art. 100 sau, după caz, art. 99 Cod penal.

ART. 91

Partea din durata pedepsei care este considerată ca executată pe baza muncii prestate sau a instruirii școlare și formării profesionale

(1) Pedeapsa care este considerată ca executată pe baza muncii prestate sau a instruirii școlare și formării profesionale, în vederea acordării liberării condiționate, se calculează după cum urmează:

a) în cazul în care se prestează o muncă remunerată în condițiile prevăzute în art. 73 alin. (1) și (2), se consideră 5 zile executate pentru 4 zile de muncă, în cazul condamnaților cu vârsta mai mare de 21 de ani, și 2 zile executate pentru o zi de muncă, în cazul condamnaților tineri;

b) în cazul în care se prestează o muncă neremunerată în condițiile prevăzute în art. 73 alin. (1) și (2), se consideră 4 zile executate pentru 3 zile de muncă, în cazul condamnaților cu vârsta mai mare de 21 de ani, și 3 zile executate pentru o zi de muncă, în cazul condamnaților tineri;

c) în cazul în care munca este prestată în condițiile prevăzute în art. 73 alin. (3), se consideră 4 zile executate pentru 3 zile de muncă;

d) în cazul în care munca este prestată în condițiile prevăzute în art. 73 alin. (4), se consideră 3 zile executate pentru 2 nopți de muncă;

e) în cazul participării la cursuri de școlarizare sau de calificare ori recalificare profesională, se consideră 30 de zile executate pentru absolvirea unui semestru școlar și 15 zile executate pentru absolvirea unui curs de calificare ori recalificare profesională;

f) în cazul elaborării de lucrări științifice publicate sau invenții și inovații brevetate, se consideră 30 de zile executate.

(2) Reducerea fracțiunii de pedeapsă care este considerată ca executată pe baza muncii prestate sau a instruirii școlare și formării profesionale nu poate fi revocată.

ART. 92

Procedura de acordare a liberării condiționate

(1) Liberarea condiționată se acordă potrivit procedurii prevăzute în Codul de procedură penală, la cererea persoanei condamnate sau la propunerea Comisiei pentru propunerea liberării condiționate.

(2)Comisia pentru propunerea liberării condiționate este alcătuită din judecătorul de supraveghere a privării de libertate, care este și președintele comisiei, directorul penitenciarului, directorul adjunct pentru siguranța deținerii și regim penitenciar, directorul adjunct pentru educație și asistență psihosocială, un consilier de probațiune din cadrul serviciului de probațiune de pe lângă tribunalul în circumscripția căruia se află penitenciarul. Secretariatul comisiei se asigură de către șeful serviciului evidență din penitenciarul respectiv.

(3) Comisia formulează propuneri ținând seama de fracțiunea din pedeapsă efectiv executată și de partea din durata pedepsei care este considerată ca executată pe baza muncii prestate, de conduita persoanei condamnate și de eforturile acesteia pentru reintegrarea socială, în special în cadrul activităților educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială, al instruirii școlare și al formării profesionale, de responsabilitățile încredințate, de recompensele acordate, de sancțiunile disciplinare aplicate și de antecedentele sale penale. Persoana condamnată este adusă în fața comisiei în vederea formulării propunerii.

(4) Propunerea comisiei de admitere a liberării condiționate, cuprinsă într-un proces-verbal motivat, împreună cu documentele care atestă mențiunile cuprinse în procesul-verbal, se înaintează judecătoriei în a cărei circumscripție se află locul de deținere și se comunică persoanei condamnate.

(5) În cazul în care comisia constată că persoana condamnată nu întrunește condițiile pentru a fi liberată condiționat, în procesul-verbal întocmit potrivit alin. (4) fixează un termen pentru reexaminarea situației acesteia, care nu poate fi mai mare de un an. Totodată, comisia comunică procesul-verbal persoanei condamnate și îi aduce la cunoștință acesteia, sub semnătură, că se poate adresa direct instanței cu cerere de liberare condiționată.

(6) Când persoana condamnată se adresează direct instanței, cerând liberarea condiționată, odată cu cererea se trimite și procesul-verbal întocmit de comisia pentru propunerea liberării condiționate, împreună cu documentele care atestă mențiunile cuprinse în acesta.

(7) În vederea soluționării cererii de liberare condiționată a persoanei condamnate sau a propunerii formulate de comisie, instanța poate consulta dosarul individual al persoanei condamnate.

Capitolul 9
Documentele întocmite de administrația penitenciarului

ART. 93

Dosarul individual al persoanei condamnate

(1) Administrația penitenciarului completează pentru fiecare persoană condamnată care execută o pedeapsă privativă de libertate în penitenciar un dosar individual, la care se atașează dosarul prevăzut în art. 41 alin. (2).

(2) Dosarul individual al persoanei condamnate cuprinde:

a) datele de stare civilă și actul de identitate ale persoanei condamnate;

b) fotografii din față și din profil;

c) copie de pe hotărârea judecătorească de condamnare la pedeapsa privativă de libertate;

d) mandatul de executare a pedepsei;

e) anul, luna, ziua și ora la care a început executarea pedepsei;

f) cazierul judiciar;

g) fișa dactiloscopică;

h) documentele întocmite în urma examenelor medicale;

i) documentele din care rezultă îndeplinirea obligațiilor prevăzute în art. 56 alin. (1) - (3);

j) documentele referitoare la măsurile luate de către administrația penitenciarului cu privire la exercitarea drepturilor persoanei condamnate la pedeapsa privativă de libertate;

k) documentele referitoare la participarea persoanei condamnate la activitățile educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială, la instruirea școlară și formarea profesională a acesteia;

l) documentele referitoare la acordarea recompenselor, dosarul disciplinar și sancțiunile disciplinare aplicate în timpul executării pedepsei privative de libertate;

m) alte documente întocmite în timpul executării pedepsei privative de libertate care privesc regimul de executare a acesteia.

(3) Persoana condamnată la o pedeapsă privativă de libertate și apărătorul acesteia au acces, în prezența persoanei anume desemnate de directorul penitenciarului, la dosarul individual.

(4) Dosarul individual poate fi consultat, cu excepția situațiilor în care acesta este cerut de organele abilitate potrivit legii, numai cu acordul persoanei condamnate.

(5) Datele cu caracter personal ale persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate sunt confidențiale, potrivit legii.

ART. 94

Registrele privind persoanele condamnate la pedepse privative de libertate

(1)Administrația fiecărui penitenciar întocmește următoarele registre privind persoanele condamnate la pedepse privative de libertate:

a) registrul de evidență a primirii persoanelor condamnate, în care se consemnează anul, luna, ziua şi ora la care persoana condamnată a fost primită în penitenciar;

b) registrul de evidență a recompenselor acordate persoanelor condamnate;

c) registrul de evidență a sancțiunilor disciplinare aplicate persoanelor condamnate;

d) registrul de evidență a liberării condiționate a persoanelor condamnate;

e) registrul de evidență a punerii în libertate a persoanelor condamnate;

f) registrul de evidență privind utilizarea mijloacelor de constrângere fizică.

(2) Administrația Națională a Penitenciarelor adoptă măsurile tehnice şi organizatorice necesare protejării datelor cu caracter personal ale persoanelor private de libertate împotriva oricăror distrugeri, pierderi, modificări, dezvăluiri sau acces neautorizat.

ART. 95

Proceduri privind decesul persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate

(1) În cazul decesului unei persoane aflate în executarea unei pedepse privative de libertate, medicul penitenciarului înştiinţează, de îndată, judecătorul de supraveghere a privării de libertate, procurorul şi directorul penitenciarului. Directorul penitenciarului înştiinţează familia persoanei decedate sau o persoană apropiată acesteia şi Administrația Națională a Penitenciarelor, care sesizează Comisia Ministerului Justiției de analiză a deceselor survenite în sistemul penitenciar.

(2) După decesul persoanei condamnate, soțul/soția sau o rudă până la gradul al IV-lea inclusiv ori o altă persoană desemnată de acestea are acces la dosarul individual, dosarul medical, rapoartele de incident, certificatul constatator al morții şi orice alt act privitor la decesul persoanei condamnate şi poate obține, la cerere, fotocopii ale acestora.

(3)Componența, organizarea şi funcționarea Comisiei Ministerului Justiției de analiză a deceselor survenite în sistemul penitenciar se stabilesc prin ordin al ministrului justiției.

(4) Înhumarea persoanei decedate este efectuată de către familie, rude sau alte persoane apropiate acesteia. În absența lor sau în caz de refuz, înhumarea persoanei decedate se face de către primăria din localitatea în a cărei rază teritorială se află penitenciarul.

(5) În cazul producerii decesului persoanei condamnate, ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale survenite în timpul executării pedepsei, urmaşii acesteia beneficiază de pensie de urmaş, potrivit legii.

(6) Directorul penitenciarului are obligația de înştiinţare a familiei persoanei private de libertate sau unei persoane apropiate acesteia şi atunci când persoana condamnată suferă o vătămare corporală gravă, de o boală gravă sau este transferată într-o instituție medicală pentru tratarea unei boli psihice.

TITLUL VI
Executarea măsurilor preventive privative de libertate

ART. 96

Centrele de reținere şi arestare preventivă şi centrele de arestare preventivă

(1) În cursul urmăririi penale, reținerea și arestarea preventivă se execută în centrele de reținere și arestare preventivă, care se organizează și funcționează în subordinea Ministerului Internelor și Reformei Administrative, iar în cursul judecății arestarea preventivă se execută în secțiile speciale de arestare preventivă din penitenciare sau în centrele de arestare preventivă de pe lângă penitenciare, care se organizează și funcționează în subordinea Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(2) Centrele de reținere și arestare preventivă se înființează prin ordin al ministrului internelor și reformei administrative, iar centrele de arestare preventivă se înființează prin ordin al ministrului justiției.

(3) Prin ordin comun al ministrului internelor și reformei administrative și al ministrului justiției se stabilesc penitenciarele în a căror circumscripție funcționează centrele de reținere și arestare preventivă.

(4) Prin ordin al ministrului justiției se stabilesc penitenciarele în a căror circumscripție funcționează centrele de arestare preventivă.

(4) Măsurile necesare pentru siguranța centrelor de reținere și arestare preventivă se stabilesc prin regulament aprobat prin ordin al ministrului internelor și reformei administrative, iar cele pentru siguranța centrelor de arestare preventivă se stabilesc prin regulament aprobat prin ordin al ministrului justiției.

ART. 97

Executarea reținerii și a arestării preventive

(1) Reținerea se execută în temeiul ordonanței prin care s-a dispus reținerea, potrivit dispozițiilor Codului de procedură penală.

(2) Arestarea preventivă se execută în temeiul mandatului de arestare, emis potrivit dispozițiilor Codului de procedură penală.

(3) Primirea în centrele de reținere și arestare preventivă sau în centrele de arestare preventivă a persoanelor față de care s-au dispus aceste măsuri preventive se face pe baza ordonanței prevăzute în alin. (1) sau, după caz, a mandatului de arestare prevăzut în alin. (2), după ce li se stabilește identitatea.

(4) La primirea în centrele de reținere și arestare preventivă sau în centrele de arestare preventivă a persoanelor față de care s-au dispus aceste măsuri preventive, în cazul în care aceste persoane acuză rele tratamente, se efectuează, de îndată, o examinare medicală a acestora și se întocmește un dosar medical care să conțină:

a) declarația persoanei față de care s-a dispus măsura preventivă,

b) rezultatele examinării medicale,

c) concluziile medicului față de eventualele suspiciuni de rele tratamente aplicate persoanei.

Art. 98 Principii

(1) Centrele de reținere și arestare preventivă și centrele de arestare preventivă sunt obligate să asigure exercitarea drepturilor prevăzute în Codul de procedură penală.

(2) Dispozițiile din Titlul V Capitolele III - VII, referitoare la condițiile de detenție, drepturile și obligațiile persoanelor condamnate, muncă, activități educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială, recompensare, cu excepția permisiunii de ieșire din penitenciar, și sancțiuni disciplinare se aplică în mod corespunzător, în măsura în care nu contravin dispozițiilor prevăzute în prezentul titlu.

(3) Persoanele reținute sau arestate preventiv poartă ținută civilă personală.

(4) Persoanele arestate preventiv, la cererea lor, pot presta o muncă sau pot desfășura activități educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială, în interiorul centrelor de reținere și arestare preventivă sau al centrelor de arestare preventivă, cu avizul conform al judecătorului de supraveghere a privării de libertate.

Art. 99 Transferarea temporară a persoanelor condamnate în centrele de reținere și arestare preventivă

(1) Ori de câte ori o persoană aflată în executarea unei pedepse are calitatea de suspect sau inculpat într-o altă cauză, poate fi transferată temporar într-un centru de reținere și arestare preventivă din subordinea Ministerului Internelor și Reformei Administrative în condițiile art. 43 alin. (2) din prezenta lege, numai după obținerea avizului conform al judecătorului de supraveghere a privării de libertate din penitenciarul unde execută pedeapsa.

(2) În acest sens procurorul care supraveghează sau efectuează urmărirea penală formulează o cerere motivată. Judecătorul se pronunță în termen de 3 zile de la primirea cererii, stabilind și perioada pentru care condamnatul poate fi transferat.

(3) Prevederile art. 43 alin. (5) se aplică în mod corespunzător.

Art. 100

Dosarul individual al persoanei reținute sau arestate preventiv

(1) Administrația centrului de reținere și arestare preventivă sau a centrului de arestare preventivă completează pentru fiecare persoană reținută sau arestată preventiv un dosar individual, la care se atașează dosarul prevăzut în art. 41 alin. (2).

(2) Dosarul individual al persoanei reținute sau arestate preventiv cuprinde:

a) datele de stare civilă și actul de identitate ale persoanei reținute sau arestate preventiv;

b) fotografii din față și din profil;

c) copie de pe dispozitivul hotărârii prin care s-a dispus arestarea preventivă, prelungirea sau menținerea arestării preventive;

d) ordonanța de reținere și mandatul de arestare preventivă;

e) anul, luna, ziua și ora la care a început executarea reținerii sau arestării preventive;

f) cazierul judiciar;

g) fișa dactiloscopică;

h) documentele întocmite în urma examenelor medicale obligatorii prevăzute în art. 65.

i) documentele din care rezultă îndeplinirea obligațiilor prevăzute în art. 56 alin. (1) - (3);

j) documentele referitoare la măsurile luate de către administrația centrului de reținere și arestare preventivă sau a centrului de arestare preventivă cu privire la exercitarea drepturilor persoanei reținute sau arestate preventiv;

k) documentele referitoare la acordarea recompenselor, dosarul disciplinar și sancțiunile disciplinare aplicate în timpul executării reținerii sau arestării preventive;

l) alte documente întocmite în timpul executării reținerii sau arestării preventive.

(3) Persoana reținută sau arestată preventiv şi apărătorul acesteia au acces, în prezența persoanei anume desemnate de conducătorul centrului de reținere şi arestare preventivă sau de arestare preventivă, la dosarul individual.

(4) Dosarul individual poate fi consultat de organele abilitate potrivit legii, fără acordul persoanei reținute sau arestate preventiv.

(5) Datele cu caracter personal ale persoanelor reținute sau arestate preventiv sunt confidențiale, potrivit legii.

ART. 101

Registrele privind persoanele reținute sau arestate preventiv

Administrația fiecărui centru de reținere şi arestare preventivă şi a fiecărui centru de arestare preventivă întocmeşte următoarele registre privind persoanele reținute sau arestate preventiv:

a) registrul de evidență a primirii persoanelor reținute sau arestate preventiv, în care se consemnează anul, luna, ziua şi ora la care persoana reținută sau arestată a fost primită în centru;

b) registrul de evidență a punerii în libertate a persoanelor reținute sau arestate preventiv;

c) registrul de evidență a recompenselor;

d) registrul de evidență a sancțiunilor disciplinare;

e) registrul de evidență privind utilizarea mijloacelor de constrângere fizică.

Titlul VII
Dispoziții privind executarea măsurilor educative

Capitolul I
Dispoziții generale

ART. 102

Principii

Principiile prevăzute Titlul I din prezenta lege se aplică în mod corespunzător şi în cazul executării măsurilor educative.

ART. 103

Scopul executării măsurilor educative

Prin executarea măsurilor educative se urmăreşte reintegrarea în societate a minorilor şi responsabilizarea acestora, în vederea asumării propriilor acțiuni şi a prevenirii săvârşirii de noi infracțiuni.

ART. 104

Organizarea executării măsurilor educative

(1) Măsurile educative pot fi: neprivative de libertate şi privative de libertate.

(2) Măsurile neprivative de libertate se execută în comunitate.

(3) Măsurile privative de libertate de libertate pot fi executate:

a. într-un centru educativ
b. într-un centru de detenție

ART. 105
Contactul cu comunitatea

Pe durata executării măsurilor educative se asigură menținerea şi dezvoltarea legăturilor minorului cu familia şi comunitatea, precum şi implicarea acestuia în programele derulate.

ART. 106
Activități desfăşurate cu minorul aflat în executarea unei măsuri educative

Minorului aflat în executarea unei măsuri educative i se asigură, prin personal specializat, protecție, educație, asistență medicală, psihologică, socială, religioasă precum şi pregătire şcolară şi profesională.

Capitolul II
Executarea măsurilor educative neprivative de libertate

ART. 107
Executarea măsurii educative a stagiului de formare civică

(1) Organizarea, asigurarea participării şi supravegherea minorului pe durata stagiului de formare civică se realizează de către serviciul de probațiune de pe lângă tribunalul în a cărui rază teritorială locuieşte minorul.

(2) Serviciul de probațiune dispune toate măsurile necesare în vederea includerii minorului într-un astfel de program în cel mult 5 zile de la punerea în executare a hotărârii conform art. 515 Cod procedură penală.

(3) Obiectivul aplicării măsurii constă în sprijinirea minorului în a conştientiza consecințele legale şi sociale la care se expune în cazul săvârşirii de infracțiuni şi a-l responsabiliza pe acesta cu privire la comportamentul său.

(4) Executarea, de către minor, a măsurii educative a stagiului de formare civică se face într-o modalitate care să nu afecteze programul şcolar sau de pregătire profesională a acestuia.

ART. 108
Executarea măsurii educative a supravegherii

(1)Controlul şi îndrumarea minorului în executarea măsurii educative a supravegherii se realizează de către serviciul de probațiune de pe lângă tribunalul în a cărui rază teritorială locuieşte minorul.

(2) Serviciul de probațiune dispune toate măsurile necesare în vederea supravegherii minorului în cel mult 5 zile de la punerea în executare a hotărârii conform art. 515 Cod procedură penală.

(3) Măsura educativă a supravegherii are ca obiectiv prevenirea desfăşurării unor activități cu caracter ilicit de către minor, precum şi evitarea contactului cu anumite persoane care ar putea afecta procesul de reintegrare al acestuia.

ART. 109
Executarea măsurii educative a consemnării la sfârşit de săptămână
(1)Supravegherea executării măsurii educative a consemnării la sfârşit de săptămână se realizează de către serviciul de probaţiune de pe lângă tribunalul în a cărui rază teritorială locuieşte minorul, prin vizite regulate sau inopinate ale consilierului de probaţiune la domiciliul minorului.
(2)Serviciul de probaţiune dispune toate măsurile necesare în vederea consemnării începând cu sfârşitul săptămânii care urmează executării hotărârii conform art. 515 Cod procedură penală.
(3) Măsura educativă a consemnării la sfârşit de săptămână are ca obiectiv evitarea contactului cu anumite persoane sau a prezenţei în anumite locuri care să-l predispună pe minor la manifestarea unui comportament infracţional.

ART. 110
Executarea măsurii educative a asistării zilnice a minorului
(1)Supravegherea executării măsurii educative a asistării zilnice a minorului se realizează de serviciul de probaţiune de pe lângă tribunalul în a cărui rază teritorială locuieşte minorul.
(2) Programul zilnic pe care trebuie să-l respecte minorul este conceput pe baza unui orar stabilit de comun acord de către părinţii minorului împreună cu consilierul responsabil de caz din cadrul serviciului de probaţiune competent să exercite supravegherea.
(3) Orarul întocmit potrivit alin. (2) va ţine cont de nevoile identificate ale minorului iar atunci când este cazul, şi de obligaţiile şi interdicţiile impuse acestuia de către instanţă pe perioada executării măsurii.
(4) Stabilirea programului zilnic se face în termen de 5 zile de la punerea în executare a hotărârii conform art. 515 Cod procedură penală, iar asistarea zilnică începe cel mai târziu în 5 zile de la stabilirea programului.

ART. 111
Colaborarea serviciului de probaţiune pe durata executări măsurilor educative neprivative de libertate
(1) Pe durata executării măsurilor educative neprivative de libertate serviciul de probaţiune colaborează îndeaproape cu părinţii, adoptatorul, tutorele, curatorul sau instituţia legal însărcinată cu supravegherea minorului.
(2) În executarea măsurii prevăzute la art. 107, activităţile privind implicarea minorului în acţiuni civice se pot desfăşura în colaborare cu instituţii publice şi organizaţii neguvernamentale de profil.
(3) În executarea măsurii prevăzute la art. 108 serviciul de probaţiune colaborează cu poliţia de proximitate.
(4) Dacă se constată că una dintre cauzele care au favorizat şi menţin manifestarea comportamentului infracţional este determinată de lipsa de supraveghere din partea reprezentantului legal minorului, serviciul de probaţiune competent sprijină pe acesta în vederea identificării unor metode eficiente de supraveghere.

ART. 112

Executarea măsurilor educative neprivative de libertate prevăzute în Codul penal în cadrul organizaţiile neguvernamentale

(1) Serviciile de probaţiune pot încredinţa executarea măsurilor educative neprivative de libertate prevăzute în Codul penal în cadrul organizaţiilor neguvernamentale de profil, în condiţiile prevăzute de Regulamentul de aplicare a prezentei legi.

(2) Lista organizaţiilor neguvernamentale de profil în cadrul cărora pot fi executate măsurile educative neprivative de libertate prevăzute în Codul penal este stabilită de către serviciul de probaţiune şi se actualizează anual.

(3) În gestionarea executării măsurilor educative neprivative de libertate prevăzute în Codul penal, organizaţiile neguvernamentale de profil transmit rapoarte periodice sau ori de câte ori este necesar serviciilor de probaţiune.

(4) Organizaţiile neguvernamentale care fac dovada că desfăşoară activităţi specifice de natura celor ce pot fi dispuse de organele judiciare ca măsuri educative neprivative de libertate prevăzute în Codul penal, vor putea beneficia de subvenţii de la bugetul de stat sau, după caz, de la bugetele locale, în condiţiile legii.

Capitolul III
Executarea măsurilor educative privative de libertate

Secţiunea I - Organizarea executării măsurii internării într-un centru educativ şi într-un centru de detenţie

ART. 113

Centrele educative şi centrele de detenţie

(1) Centrele educative şi centrele de detenţie sunt instituţii specializate în recuperarea minorilor, care se înfiinţează prin hotărâre a Guvernului, au personalitate juridică şi sunt în subordinea Administraţiei Naţionale a Penitenciarelor.

(2) Organizarea şi funcţionarea centrelor educative şi a centrelor de detenţie se stabilesc prin regulament, aprobat prin ordin al ministrului justiţiei, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I şi pe paginile de Internet ale Ministerului Justiţiei şi ale Administraţiei Naţionale a Penitenciarelor.

(3) În cadrul centrelor se pot înfiinţa, prin decizie a directorului general al Administraţiei Naţionale a Penitenciarelor, secţii interioare sau exterioare, în raport cu regimurile de executare a măsurilor educative privative de libertate, categoriile de minori internaţi şi nevoile de protecţie şi educaţie ale minorilor internaţi.

(4) Minorul execută măsura internării în centrul situat cât mai aproape de localitatea de domiciliu, potrivit arondării stabilite de către Administraţia Naţională a Penitenciarelor.

(5) Minorii execută măsura internării separat de persoanele internate care rămân în centre după împlinirea vârstei de 18 ani.

ART. 114

Secţii speciale pentru executarea în penitenciar a măsurilor educative privative de libertate

Prin decizie a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor se stabilesc penitenciarele în care vor funcționa secții speciale pentru continuarea executării măsurii educative privative de libertate de către persoanele internate care au un comportament prin care influențează negativ sau împiedică procesul de recuperare și reintegrare a celorlalte persoane internate.

ART. 115
Organizarea și dotarea centrelor educative și a centrelor de detenție
Centrele trebuie să dispună de spații adecvate pentru cazare, prepararea și servirea hranei, activități de școlarizare și profesionalizare, asistență socială și psihologică, religioasă, activități culturale, sportive, recreative, pentru asigurarea asistenței și a tratamentelor medicale și pentru primirea vizitelor.

ART. 116
Funcționarea centrelor
(1) Centrul educativ este instituția specializată în recuperarea persoanelor internate, unde acestea urmează un program de pregătire școlară și formare profesională potrivit aptitudinilor lor precum și programe de reintegrare socială. Centrul educativ este condus de un director, ajutat de un director adjunct pentru asistență psihosocială.

(2) Centrul de detenție este instituția specializată în recuperarea persoanelor internate, cu regim de pază și supraveghere, unde aceștia urmează programe intensive de reintegrare socială precum și programe de pregătire profesională și formare profesională potrivit aptitudinilor lor. Centrul de detenție este condus de un director, ajutat de un director adjunct pentru asistență psihosocială și de un director adjunct pentru siguranța deținerii.

(3) Centrul educativ și centrul de detenție dispun de personal specializat pentru activitățile de asistență psihologică și socială, religioasă, culturale, sportive, recreative, asigurarea asistenței medicale, de pază, supraveghere și însoțire, precum și de personal tehnico-administrativ.

(4) Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului, prin inspectoratele școlare județene, asigură personal specializat pentru activitățile de școlarizare și profesionalizare, în cadrul centrelor.

(5) Activitatea de calificare profesională va fi desfășurată de către personal specializat pus la dispoziție de Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă prin agențiile județene pentru ocuparea forței de muncă.

Art. 117
Proiectul educațional al centrului
(1) În fiecare centru educativ și de detenție există un proiect educațional.

(2) Proiectul educațional al centrului structurează și organizează asistența psihosocială acordată persoanelor internate, în funcție de nevoile individuale ale persoanelor internate, creând cadrul care să permită dezvoltarea individuală în vederea reintegrării în societate.

Art. 118
Mijloacele financiare

Mijloacele financiare necesare funcționării, dotării și investițiilor din centrele educative și din centrele de detenție sunt asigurate de la bugetul de stat, prin Administrația Națională a Penitenciarelor, din venituri proprii, precum și din donații și sponsorizări.

Secțiunea a II-a - Regimurile de executare a măsurilor educative privative de libertate

ART. 119
Dispoziții generale privind regimurile de executare a măsurilor educative privative de libertate

(1) Regimurile de executare a măsurilor educative privative de libertate cuprind ansamblul de reguli referitoare la organizarea și desfășurarea activităților de școlarizare, formare profesională, culturale, educative, de asistență socială, psihologică și religioasă, activități recreative, sportive, de asistență medicală și de menținere a ordinii și disciplinei.

(2) Regimul de executare a măsurii educative a internării într-un centru educativ se stabilește pentru fiecare persoană internată astfel încât să răspundă cât mai bine necesităților persoanei respective de dezvoltare fizică și psihică.

(3) Regimurile de executare a măsurii educative a internării într-un centru de detenție sunt bazate pe sistemul progresiv, persoanele internate având posibilitatea trecerii dintr-un regim în altul.

Art. 120
Consiliul educativ

(1) În fiecare centru educativ se constituie un consiliu educativ al cărui scop este stabilirea regimului de executare a măsurii educative a internării în centrul educativ, prin individualizarea asistenței psihosociale acordate fiecărei persoane internate.

(2) Consiliul educativ este alcătuit din directorul centrului, directorul adjunct pentru asistență psihosocială, medicul șef, educatorul responsabil de caz, învățătorul sau dirigintele, directorul școlii, un psiholog, un consilier de probațiune din cadrul serviciului de probațiune de pe lângă tribunalul în circumscripția căruia se află centrul educativ și un reprezentant al Direcției Județene pentru Protecția Copilului.

(3) În cazul persoanelor care au împlinit 18 ani nu participă în consiliu învățătorul sau dirigintele și nici reprezentantul Direcției Județene pentru Protecția Copilului.

(4) Secretariatul consiliului educativ este asigurat de către o persoană din cadrul serviciului educativ, alta decât educatorul responsabil de caz.

Art. 121
Comisia pentru stabilirea, schimbarea și individualizarea asistenței psihosociale a măsurii educative a internării în centrul de detenție

(1) În fiecare centru de detenție se constituie o comisie pentru stabilirea și schimbarea regimului de executare precum și individualizarea asistenței psihosociale a măsurii internării, alcătuită din directorul centrului, directorul adjunct pentru asistență psihosocială, directorul pentru siguranța deținerii, directorul școlii, medicul șef, un

psiholog, educatorul responsabil de caz, un consilier de probaţiune şi un reprezentant al Direcţiei Judeţene pentru Protecţia Copilului.

(2) În cazul persoanelor care au împlinit 18 ani nu participă în consiliu directorul şcolii şi nici reprezentantul Direcţiei Judeţene pentru Protecţia Copilului.

(3) Art.120 alin. (4) se aplică în mod corespunzător.

Secţiunea a III-a - Regimurile de executare a măsurii internării într-un centru de detenţie

ART. 122
Tipurile regimurilor de executare a măsurii internării într-un centru de detenţie

(1) Regimurile de executare a măsurii educative a internării într-un centru de detenţie sunt:

a) regimul închis,
b) regimul semideschis,
c) regimul deschis.

(2) Regimurile de executare a măsurii educative a internării într-un centru de detenţie se diferenţiază în raport cu gradul de limitare a libertăţii de mişcare a persoanei internate, precum şi de modul şi locul de desfăşurare a activităţilor.

ART. 123
Regimul închis

(1)Regimul închis se aplică persoanei internate căruia comisia prevăzută la art. 121 i-a stabilit acest regim. Regimul închis se aplică totodată, provizoriu şi persoanei internate pentru o perioadă mai mare de 4 ani.

(2) Persoanele internate care execută măsura educativă în regim închis sunt cazate, de regulă, în comun, desfăşoară activităţi educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică şi asistenţă socială şi prestează muncă în grupuri, în interiorul centrului, sub supraveghere.

(3) Persoanele internate care execută măsura educativă în regim închis pot desfăşura activităţi educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică şi asistenţă socială sau pot presta muncă şi în afara centrului, sub pază şi supraveghere continuă, cu aprobarea directorului centrului.

ART. 124
Regimul semideschis

(1) Regimul semideschis se aplică persoanei internate căruia comisia prevăzută la art. 121 i-a stabilit acest regim. Regimul semideschis se aplică totodată, provizoriu şi persoanei internate pentru o perioadă mai mare de 3 ani.

(2) Persoanele internate care execută măsura educativă în regim semideschis sunt cazate în comun, se pot deplasa neînsoţite în zone din interiorul centrului stabilite prin Regulamentul de ordine interioară şi desfăşoară activităţi educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică şi asistenţă socială, prestează muncă în spaţii din interiorul centrului care rămân deschise în timpul zilei.

(3) Persoanele internate care execută măsura educativă în regim închis pot desfăşura activităţi educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică şi asistenţă

socială sau pot presta muncă în afara centrului, sub supraveghere, cu aprobarea directorului centrului.

ART. 125
Regimul deschis

(1) Regimul deschis se aplică persoanei internate căruia comisia prevăzută la art. 121 i-a stabilit acest regim. Regimul deschis se aplică totodată, provizoriu, şi persoanei internate pentru o perioadă cuprinsă între 2 şi 3 ani.

(2) Persoanele internate care execută măsura educativă în regim deschis sunt cazate în comun, se pot deplasa neînsoţite în interiorul centrului şi pot desfăşura activităţi educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică şi asistenţă socială sau pot presta muncă atât în interiorul cât şi în exteriorul centrului, fără supraveghere.

Secţiunea a IV-a – Stabilirea, schimbarea şi contestarea regimurilor de executare a măsurii internării într-un centru de detenţie

ART.126
Stabilirea provizorie a regimului de executare şi evaluarea necesităţii transferului într-un alt centru de detenţie

(1) Stabilirea provizorie a regimului de executare se face la primirea persoanei internate în primul centru de detenţie în care acesta urmează să execute măsura internării, de către directorul centrului, care aplică, în mod corespunzător şi în funcţie de fiecare caz, prevederile art.123-125.

(2) În termen de 10 zile de la primirea în centrul de detenţie, directorul centrului evaluează situaţia persoanei internate în raport cu durata măsurii educative, vârsta şi personalitatea acesteia, precum şi cu distanţa dintre centru şi familia persoanei internate, apreciind, după consultarea prealabilă a persoanei internate şi a reprezentanţilor legali ai acesteia, dacă este necesar transferul într-un alt centru. Transferul se decide, în termen de 15 zile de la primirea în centrul de detenţie, de către Administraţia Naţională a Penitenciarelor.

Art. 127
Stabilirea regimului de executare

(1) Comisia prevăzută la art.121 stabileşte regimul de executare a măsurii educative a internării în centrul de detenţie pentru fiecare persoană internată, după ce se decide, potrivit art.126, menţinerea în primul centru de detenţie. Dacă se decide transferul, regimul de executare este stabilit de către comisia din centrul în care s-a dispus transferul.

(2) Comisia prevăzută la art.121 stabileşte regimul de executare a măsurii educative a internării în centrul de detenţie în cel mult 20 de zile de la data dispoziţiei prin care se decide menţinerea în primul centru sau, după caz, de la data transferului.

(3) Criteriile de stabilire a regimului de executare sunt următoarele:

a) vârsta şi starea de sănătate minorului;

b) durata măsurii educative;

c) conduita minorului, inclusiv în perioadele de internare anterioare;

d) gradul de risc pe care îl prezintă minorul pentru comunitate în cazul unei eventuale părăsiri a centrului sau a locului de desfăşurare a activităţilor în comunitate fără acordul persoanelor abilitate, precum şi pentru siguranţa altor minori, a centrului sau a personalului centrului, a persoanelor care o vizitează ori pentru sine;

e) abilităţile necesare includerii în diferite programe de educaţie şi intervenţie psihosocială;

f) disponibilitatea de a urma cursuri de calificare şi de instruire şcolară precum şi receptivitatea manifestată pentru activităţi educative;

g) implicarea familiei în recuperarea minorului.

(4) La stabilirea regimului de executare se ţine seama şi de împrejurarea că măsura educativă se execută ca urmare a revenirii de către instanţă asupra înlocuirii sau liberării din centrul educativ conform art. 125 alin. (6) Cod penal.

ART. 128

Contestaţia împotriva deciziei comisiei privind stabilirea regimului de executare

(1) Împotriva deciziei comisiei privind stabilirea regimului de executare, persoana internată poate formula contestaţie la judecătorul de supraveghere a privării de libertate, în termen de 3 zile de la data când a luat cunoştinţă de regimul de executare a măsurii educative stabilit.

(2) La primirea contestaţiei, judecătorul de supraveghere a privării de libertate acordă termen în prima şedinţă de judecată, dintre şedinţele prevăzute la art. 11, ce urmează depunerii contestaţiei, încunoştinţează despre acest termen persoana internată şi îi pune în vedere să îşi angajeze un avocat, în caz contrar urmând a fi desemnat un avocat din oficiu. De asemenea, judecătorul înştiinţează, prin notă telefonică sau telegrafică reprezentantul legal al persoanei internate, precum şi administraţia centrului pentru a asigura prezenţa persoanei internate la şedinţa de judecată.

(3) Judecătorul de supraveghere a privării de libertate, soluţionează contestaţia în cel mult 14 zile de la data primului termen de judecată, şi pronunţă, prin hotărâre, una dintre următoarele soluţii:

a) admite, în tot sau în parte, contestaţia şi dispune schimbarea regimului de executare stabilit de comisia prevăzută la art. 121;

b) respinge contestaţia, dacă aceasta este nefondată, tardivă, inadmisibilă;

c) ia act de retragerea contestaţiei.

(4) Persoana internată este ascultată, în mod obligatoriu, de către judecătorul de supraveghere a privării de libertate care poate asculta orice altă persoană în calitate de martor, în vederea aflării adevărului.

(5) Procurorul participă la şedinţa de judecată în mod obligatoriu, iar asistenţa juridică a persoanei internate este obligatorie.

(6) Hotărârea judecătorului de supraveghere a privării de libertate este definitivă şi se comunică persoanei internate, reprezentantului legal al acesteia şi administraţiei centrului în termen de cinci zile de la data pronunţării acesteia.

(7) Contestaţia împotriva deciziei comisiei privind stabilirea regimului de executare nu suspendă executarea.

ART. 129

Schimbarea regimului de executare măsurii educative a internării într-un centru de detenție.

(1) Comisia prevăzută la art.121 are obligația ca, la sesizarea persoanei internate sau din oficiu, să analizeze, o dată la 6 luni, conduita acesteia şi eforturile depuse în vederea reintegrării sociale. În cazul în care comisia apreciază că se impune schimbarea regimului de executare, dispune în acest sens prin decizie.

(2) Când comisia constată că nu sunt îndeplinite condițiile pentru schimbarea regimului de executare cu unul mai uşor, prin decizia de respingere fixează termenul după expirarea căruia cererea sau sesizarea va putea fi reînnoită, termen care nu poate fi mai mare de 6 luni.

(3) Schimbarea regimului de executare în gradul imediat inferior ca grad de severitate se poate dispune dacă persoana internată a avut o bună conduită, a dovedit interes constant în cadrul programelor de recuperare şi a făcut progrese evidente în vederea reintegrării sociale.

(4) Schimbarea regimului de executare într-unul mai sever se poate dispune dacă persoana internată a săvârşit o abatere disciplinară gravă, care o face incompatibilă cu regimul de executare în care execută măsura educativă, şi dacă, prin conduita sa, afectează grav convieţuirea normală în centrul de detenție sau siguranța acestuia.

(5) Împrejurările prevăzute în alin. (3) sau (4) sunt constatate printr-un raport care se anexează cererii persoanei internate ori sesizării comisiei, şi este adus la cunoştința persoanei internate sub semnătură.

(6)Cererea persoanei internate se poate face după trecerea unui termen de 6 luni de la data stabilirii la primirea în centrul de detenție a regimului de executare a măsurii educative.

ART. 130

Contestația împotriva deciziei comisiei privind schimbarea regimului de executare

(1) Împotriva deciziei comisiei privind schimbarea regimului de executare persoana internată poate formula contestație la judecătorul de supraveghere a privării de libertate, în termen de 3 zile de la data când a luat cunoştință de decizie.

(2) La primirea contestației, judecătorul de supraveghere a privării de libertate acordă termen în prima şedință de judecată, dintre şedințele prevăzute la art. 11, ce urmează depunerii contestației, încunoştințează despre acest termen persoana internată şi îi pune în vedere să îşi angajeze un avocat, în caz contrar urmând a fi desemnat un avocat din oficiu. De asemenea, judecătorul înştiințează, prin notă telefonică sau telegrafică reprezentantul legal al persoanei internate precum şi administrația centrului pentru a asigura prezența persoanei internate la şedința de judecată.

(3) Judecătorul de supraveghere a privării de libertate dispune prin hotărâre schimbarea regimului de executare în gradul imediat inferior ca grad de severitate sau, după caz, respinge contestația ca nefondată, tardivă, inadmisibilă sau ia act de retragerea contestației.

(4) Când judecătorul de supraveghere a privării de libertate constată că nu sunt îndeplinite condițiile pentru schimbarea regimului de executare cu unul mai uşor, prin hotărârea de respingere fixează termenul după expirarea căruia cererea sau sesizarea va putea fi reînnoită, termen care nu poate fi mai mare de 3 luni.

(5) Dispozițiile art. 128 alin (4), (5), (6) şi (7) se aplică în mod corespunzător.

Secţiunea a V-a – Stabilirea regimului de executare a măsurii internării într-un centru educativ

ART.131
Regimul de executare a măsurii internării într-un centru educativ
(1) Măsura educativă a internării într-un centru educativ se execută în regim deschis.
(2) Persoanele internate care execută măsura educativă a internării într-un centru educativ sunt cazate în comun, se pot deplasa neînsoţite în interiorul centrului şi pot desfăşura activităţi educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică şi asistenţă socială sau pot presta muncă atât în interiorul cât şi în exteriorul centrului, fără supraveghere.

ART.132
Stabilirea regimului de executare a măsurii internării într-un centru educativ

(1) Stabilirea regimului de executare a măsurii internării într-un centru educativ prin individualizarea asistenţei psihosociale a persoanei internate se realizează de către consiliul educativ.

(2) Prevederile art. 126 alin. (2) şi art. 127 alin. (1) şi (2) se aplică în mod corespunzător.

Secţiunea a VI-a - Condiţiile internării

ART. 133 Primirea persoanei într-un centru educativ sau într-un centru de detenţie

(1) Primirea în centrul educativ sau în centrul de detenţie a persoanei sancţionate cu măsura educativă a internării se face pe baza hotărârii pronunţate de instanţa de judecată, după ce acestuia i se stabileşte identitatea potrivit actului de identitate sau, după caz, certificatului de naştere.

(2) Primirea persoanelor internate se face în spaţii special amenajate, fetele fiind separate de băieţi.

(3) În cel mult 24 de ore de la primire, persoanei internate i se permite să comunice familiei, avocatului sau reprezentantului legal locul unde este internat. La cererea persoanei internate, conducerea centrului are obligaţia să efectueze comunicarea către familie.

(4) Comunicarea prevăzută la alin. (3) se face în scris sau telefonic, în mod gratuit şi se consemnează într-un proces verbal.

(5) În termen de 3 zile de la primirea persoanei internate în centru, directorul centrului ia măsuri pentru informarea în scris a familiei sau a reprezentantului legal, cu privire la internarea acesteia, la posibilităţile vizitării şi la modalităţile de sprijinire a procesului de reintegrare socială desfăşurat în centru.

(6) Persoana internată are dreptul de a păstra efectele personale, cu excepţia celor interzise de către regulamentul de ordine interioară, punându-i-se la dispoziţie facilităţi de depozitare a acestora. Banii, obiectele de valoare sau efectele personale a căror

deținere este interzisă sunt inventariate şi depuse în custodia centrului ori predate familiei sau reprezentantului legal al persoanei internate.

(7) Centrul comunică instanței de judecată despre internarea persoanei.

(8) Dispozițiile art. 41 alin. (7), (8), (9) se aplică în mod corespunzător.

ART. 134

Transferarea persoanei internate

(1)Transferarea persoanei internate în alt centru, pentru motive întemeiate, se dispune la propunerea consiliului educativ sau a comisiei prevăzute la art. 121, după consultarea persoanei internate, sau la cererea persoanei internate, a familiei ori a reprezentantului legal al acesteia, cu avizul consiliului educativ ori al comisiei prevăzute la art. 121, de către Administrația Națională a Penitenciarelor.

(2) În cazul în care se decide transferarea persoanei internate într-un alt centru sau într-un centru de reținere şi arestare preventivă sau de arestare preventivă, soluționarea contestațiilor prevăzute de art. 9 alin. (6) lit. b) şi c) formulate de persoana ce urmează a fi transferată până la data dispoziției de transfer se face, de urgență, de către judecătorul de supraveghere a privării de libertate de la centrul de la care s-a dispus transferul, înainte de realizarea efectivă a transferului.

ART. 135

Punerea în libertate a persoanei internate

Dispozițiile art. 42 se aplică în mod corespunzător şi la punerea în libertate a persoanei internate.

Secțiunea a VII-a Munca prestată de către persoanele internate

ART. 136

Dispoziții privind munca prestată

(1) Persoanele internate, care au împlinit vârsta de 15 ani, pot presta o muncă potrivită cu dezvoltarea fizică, aptitudinile şi cunoştințele lor, numai la cererea acestora şi cu acordul părinților sau al altor reprezentanți legali, dacă nu le este periclitată sănătatea, dezvoltarea şi pregătirea profesională.

(2) Persoanele internate, care au împlinit vârsta de 16 ani, pot presta o muncă numai la cererea acestora.

(3) Persoanele internate pot presta o muncă numai cu avizul medicului centrului educativ sau al centrului de detenție.

(4) Persoanele internate care execută măsuri educative privative de libertate nu pot presta munca în timpul nopții sau în locuri vătămătoare, periculoase ori care prezintă un grad de risc pentru sănătatea, integritatea ori pentru dezvoltarea acestora.

(5) Durata zilei de muncă nu poate depăşi 6 ore pe zi şi 30 de ore pe săptămână. Persoanele internate beneficiază de două zile pe săptămână pentru odihnă.

(6)Organizarea muncii prestate de către persoanele internate se face avându-se în vedere exclusiv interesul reeducării lor şi numai în cadrul procesului de instruire practică.

(7) Dispozițiile art. 72 alin. (5), (6), (7), (8), (10) şi ale art. 74 alin. (1) şi (2) se aplică în mod corespunzător.

Art. 137
Remunerarea muncii, repartizarea veniturilor şi recuperarea pagubelor

(1) Activitatea lucrativă prestată de persoana internată este remunerată corespunzător, ținând seama de salariul minim pe economie, în raport cu programul de muncă.

(2) Din contravaloarea activității prestate, persoanei internate îi revine întreaga sumă rezultată în urma deducerii cheltuielilor.

(3) Jumătate din suma prevăzută la alin. (2) poate fi folosită pe timpul internării, iar restul se depune într-un cont special şi se eliberează persoanei internate la ieşirea din centru.

(4) Nu sunt remunerate activitățile cu caracter gospodăresc necesare centrului şi cele desfăşurate în caz de calamitate.

(5) Veniturile realizate de către persoanele internate nu constituie venituri salariale şi se impozitează potrivit prevederilor legale care reglementează impunerea veniturilor realizate de persoanele fizice.

(6) Prevederile art. 77 se aplică în mod corespunzător.

Art. 138
Alte activități lucrative

(1) Persoana internată poate obține venituri şi prin comercializarea lucrărilor realizate în cadrul atelierelor de terapie ocupațională.

(2) Venitul obținut potrivit alin. (1) revine în totalitate persoanei internate, după deducerea cheltuielilor necesare efectuării lucrărilor.

(3) Din venitul obținut, jumătate poate fi folosit pe timpul internării, iar restul se depune într-un cont special şi se eliberează persoanei internate la ieşirea din centru.

Secțiunea a VIII-a Drepturile şi obligațiile persoanelor internate

ART. 139
Dreptul la educație şi obligația de a urma cursurile învățământului general obligatoriu

(1) Fiecare persoană internată are dreptul la educație, conform nevoilor şi capacităților sale, precum şi la o pregătire profesională adecvată.

(2) Învățământul şi formarea profesională sunt asigurate de personal didactic calificat, în şcolile publice sau în cadrul centrului.

(3) Persoanele internate trebuie să urmeze cursurile învățământului obligatoriu.

ART. 140
Dreptul la imagine

Persoana internată are dreptul la respectarea demnității, a intimității, precum şi dreptul la imagine şi la păstrarea confidențialității cu privire la statutul său de persoană care execută o măsură educativă.

ART. 141
Dispoziţii generale privind drepturile persoanelor internate care execută măsuri educative privative de libertate.

Dispoziţiile art. 44, 45 alin. (1), 46, 47, 48 ,49, 50 şi cele prevăzute de Capitolul IV din Titlul V se aplică în mod corespunzător şi persoanelor care execută măsuri educative privative de libertate.

ART. 142
Răspunderea pentru încălcarea drepturilor persoanei internate

Încălcarea drepturilor persoanei internate sau orice formă de comportament abuziv atrage, după caz, răspunderea disciplinară, civilă sau penală a persoanelor vinovate.

Secţiunea a IX-a - Activităţi şi programe de reintegrare socială

ART. 143
Asistenţa psihosocială

(1)Asistenţa psihosocială a persoanele internate în centrul educativ şi în centrul de detenţie are ca principal scop reintegrarea şi responsabilizarea socială a acestora.

(2)Asistenţa psihosocială reprezintă un ansamblu structurat de programe şi activităţi, care oferă persoanei internate posibilitatea să dobândească aptitudini care să îi determine un comportament constructiv, autonom şi responsabil în cadrul comunităţii.

ART. 144
Conţinutul asistenţei psihosociale

Asistenţa psihosocială are următoarele componente: şcolarizarea, orientarea şi formarea profesională, programe de educaţie, de asistenţă socială, psihoterapeutice şi de recreare.

ART. 145
Instruirea şcolară

(1) În fiecare centru educativ şi de detenţie funcţionează o unitate şcolară, în subordinea inspectoratului şcolar în a cărui rază este situat penitenciarul.

(2) În cadrul acesteia, se organizează învăţământ primar, gimnazial, profesional, liceal în condiţiile stabilite de Ministerul Educaţiei, Cercetării şi Tineretului.

(3) Persoanele internate pot urma cursuri liceale în comunitate şi pot urma cursurile învăţământului universitar în forma frecvenţă redusă şi învăţământ la distanţă.

(4) Cursurile de şcolarizare a persoanelor internate se organizează şi se desfăşoară în condiţiile stabilite de Ministerul Educaţiei, Cercetării şi Tineretului împreună cu Ministerul Justiţiei, cu personal didactic salarizat conform prevederilor legale.

ART. 146
Organizarea instruirii şcolare

DIRECŢIA GENERALĂ NORMATIVE MINISTERUL

(1) Activitatea de şcolarizare şi de profesionalizare se desfăşoară în spaţii şcolare şi de pregătire practică special amenajate.

(2) Cheltuielile legate de instruirea şcolară sunt suportate de Ministerul Educaţiei, Cercetării şi Tineretului şi Administraţia Naţională a Penitenciarelor, iar cele legate de formarea profesională de Ministerul Educaţiei, Cercetării şi Tineretului, Ministerul Muncii, Familiei şi Egalităţii de Şanse, Administraţia Naţională a Penitenciarelor sau de persoanele internate ori alte persoane fizice ori juridice.

(3) Cheltuielile legate de cursurile universitare sunt suportate de către persoanele internate sau de către alte persoane fizice sau juridice.

ART. 147
Eliberarea documentelor de şcolarizare

(1) Certificatele de absolvire sau de calificare vor fi eliberate în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

(2) Aceste acte nu cuprind menţiuni cu privire la situaţia juridică a absolventului.

ART. 148
Formarea profesională

(1) În vederea dobândirii unei meserii, în centru se organizează, potrivit opţiunilor şi aptitudinilor minorilor internaţi, după caz:

a) şcoală de arte şi meserii;

b) cursuri de profesionalizare;

c) cursuri de calificare şi recalificare desfăşurate în colaborare cu Agenţiile Judeţene de Ocupare a Forţei de Muncă, precum şi cu alţi furnizori acreditaţi.

(2) În certificatul de absolvire nu se fac menţiuni cu privire la desfăşurarea cursurilor în timp ce minorul era internat.

(3) Dispoziţiile art. 80 alin. (2), (3) , (4) şi (5) se aplică în mod corespunzător.

ART. 149
Desfăşurarea asistenţei psihoterapeutice

(1) Activităţile de asistenţă psihoterapeutică se desfăşoară pe baza proiectului educaţional al centrului propus de către directorul instituţiei şi aprobat de directorul general al Administraţiei Naţionale a Penitenciarelor.

(2) Activităţile care fac obiectul asistenţei psihoterapeutice sunt realizate de personalul din compartimentele de specialitate, cu participarea familiei, a instituţiilor publice, a asociaţiilor şi fundaţiilor, precum şi a altor reprezentanţi ai societăţii civile.

(3) Activităţile menţionate la alin. (1) se desfăşoară în funcţie de nevoile de dezvoltare ale persoanei internate şi de posibilităţile acestuia de reintegrare socială, atât în incinta instituţiei, cât şi în comunitate.

ART. 150
Accesul la bibliotecă

(1) În fiecare centru funcţionează o bibliotecă.

(2) Fondul de carte este asigurat de administraţia centrului din venituri proprii, sponsorizări şi donaţii.

ART. 151
Dosarul de evaluare şi dezvoltare a minorului

Pentru fiecare persoană internată se întocmeşte un dosar de evaluare şi dezvoltare, care cuprinde informaţii cu privire la: vârsta, starea de sănătate, caracteristicile de personalitate, capacităţile individuale, nivelul educaţional şi posibilităţile de reintegrare socială.

ART. 152
Individualizarea asistenţei psihosociale

(1) Pe baza informaţiilor obţinute, în funcţie de nevoile persoanei internate, este întocmit planul de asistenţă psihosocială individualizată.

(2) Planul de asistenţă psihosocială individualizată este realizat în funcţie de necesităţile de dezvoltare ale persoanei internate, durata măsurii internării, stabilind domeniile de intervenţie şi definind obiectivele.

(3) Pentru fiecare persoană internată consiliul educativ sau, după caz, comisia prevăzută la art. 121 stabileşte, odată cu regimul de executare, şi individualizarea asistenţei psihosociale.

(4) Planul de intervenţie psihosocială individualizată stabileşte programele educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică, asistenţă socială, instruire şcolară şi formare profesională în care este inclus persoana internată.

(5) Programele prevăzute la alin. (4) sunt realizate de către serviciile de educaţie, consiliere psihologică şi asistenţă socială din cadrul centrelor, cu participarea consilierilor de probaţiune, a voluntarilor, a asociaţiilor şi fundaţiilor precum şi a altor reprezentanţi ai societăţii civile.

(6) În stabilirea acestor programe vor fi luate în considerare opiniile exprimate de persoana internată.

(7) Planul de intervenţie psihosocială individualizată va fi implementat şi actualizat în mod regulat, cu participarea persoanei internate, a organizaţiilor neguvernamentale de profil şi în cazul minorilor a reprezentanţilor legali.

ART. 153
Dispoziţii speciale privind persoanele cu handicap internate în centrele educative şi în centrele de detenţie.

Prevederile art. 81 se aplică în mod corespunzător.

Secţiunea a X-a – Recompensele, învoirea din motive umanitare, abaterile şi sancţiunile disciplinare

ART. 154
Tipurile recompenselor

(1) Pentru interesul manifestat în procesul educativ şi pentru participarea activă la activităţile organizate în centru, precum şi pentru un comportament adecvat faţă de celelalte persoane internate şi faţă de personalul centrului, se pot acorda următoarele recompense:

a) evidenţiere în faţa colectivului;
b) încredinţarea unor responsabilităţi în cadrul centrului;

c) acordarea unor premii în obiecte;
d) suplimentarea dreptului de a primi şi cumpăra bunuri,
e) suplimentarea dreptului la vizită,
f) ridicarea unei măsuri disciplinare aplicată anterior;
g) învoirea, cu o durată de maximum 8 ore, în localitatea în care este situat centrul de reeducare;
h) învoirea, la sfârşit de săptămână, în localitatea de domiciliu a minorului internat;
i) învoiri în familie, în timpul vacanţelor, pe o perioadă de maxim o lună;
j) trimiterea în tabere şi excursii;

(2) Recompensele prevăzute la alin. (1) literele g), h) şi i) se acordă ţinându-se seama de sănătatea, dezvoltarea fizică şi psihică ale persoanei internate, precum şi de mediul familial.

(3) Recompensele prevăzute la alin. (1) se acordă de directorul centrului la propunerea consiliului educativ prevăzut la art.120 sau a comisiei prevăzute la art. 121.

ART. 155
Învoirea din motive umanitare

(1) Se poate acorda permisiunea de ieşire din centru, din motive umanitare, pentru participarea persoanei internate la înhumarea soţului/soţiei, a unei rude apropiate, a oricărei persoane de care este legat prin puternice legături afective sau, în caz de calamitate, pentru soluţionarea unor probleme sociale, medicale sau de sprijinire a familiei.

(2) Permisiunea de ieşire din centru, poate fi acordată pe o durată de cel mult 10 zile oricărei persoane internate, indiferent de regimul de executare şi de îndeplinirea condiţiilor prevăzute la art. 154 alin. (1).

(3) Învoirea se acordă prin emiterea unei dispoziţii cu caracter obligatoriu de către judecătorul de supraveghere a privării de libertate, la cererea persoanei internate, cu avizul consultativ al directorului centrului.

ART. 156
Abateri disciplinare

(1) Constituie abateri disciplinare următoarele fapte:
a) utilizarea obiectelor personale ale altor minori, fără acordul acestora;
b) procurarea de bani, bunuri sau valori în alte condiţii decât cele prevăzute de lege sau regulamentul de ordine interioară;
c) nerespectarea condiţiilor stabilite în timpul învoirilor sau în timpul desfăşurării activităţilor în comunitate;
d) folosirea necorespunzătoare a dotărilor, materialelor, instalaţiilor centrului, producerea de daune sau distrugerea acestora;
e) absenţa nejustificată de la activităţile organizate în centru;
f) comunicarea cu exteriorul în alte condiţii şi prin alte mijloace decât cele prevăzute de lege;
g) agresiune fizică sau psihică săvârşită în mod direct sau indirect asupra altor persoane din centru sau din afara acestuia;

h) introducerea, posesia, consumarea, distribuirea sau comercializarea unor substanțe sau bunuri interzise;
i) părăsirea centrului sau a locului de desfăşurare a activităților în comunitate fără acordul persoanelor abilitate, precum şi încercarea sau instigarea de a părăsi centrul;
j) nerespectarea oricărei obligații care revine minorului, potrivit prezentei legi, regulamentului de aplicare a dispozițiilor acesteia şi regulamentului de ordine interioară, după aducerea acestora la cunoştință, dacă creează un pericol real pentru siguranța sau ordinea în centru.

(2) Răspunderea disciplinară nu exclude răspunderea penală sau civilă a minorului internat.

(3) Pentru fapte care, potrivit legii penale, constituie infracțiuni, personalul centrului are obligația de a sesiza organele de urmărire penală.

ART. 157

Sancțiuni disciplinare

(1) Sancțiunile care pot fi aplicate în cazul săvârşirii abaterilor disciplinare sunt:
a) mustrarea;
b) retragerea unei responsabilități încredințate;
c) suspendarea dreptului de a primi şi de a cumpăra bunuri, cu excepția celor necesare pentru igiena individuală, pe o perioadă de cel mult o lună;

(2) Aplicarea sancțiunilor disciplinare nu poate îngrădi dreptul la apărare, dreptul de petiționare, dreptul la corespondență, dreptul la asistență medicală, dreptul la hrană, dreptul la plimbarea zilnică, dreptul la asistență diplomatică, dreptul de a vota, precum şi dreptul la lumină naturală şi artificială.

(3) Sancțiunile prevăzute la alin. (1) lit. b) şi c) sunt însoțite în mod obligatoriu de şedințe de psihoterapie.

(4) Sancțiunile cu caracter colectiv şi cele corporale sunt interzise.

ART. 158

Constatarea abaterilor disciplinare, procedura disciplinară şi plângerea împotriva hotărârii comisiei de disciplină

(1) Abaterile disciplinare se constată de personalul centrului şi se consemnează într-un raport de incident.

(2) Dispozițiile art. 87 alin. (2) şi (3) se aplică în mod corespunzător.

(3) În termen de 24 de ore de la depunerea raportului de incident, educatorul responsabil de persoana internată este obligat să poarte o discuție cu acesta cu privire la cauzele şi condițiile în care s-a petrecut abaterea, pe care o consemnează într-un raport ce se ataşează raportului de incident.

(4) Procedura disciplinară se declanşează de către şeful secției unde este internată persoana care sesizează comisia de disciplină doar în cazul în care din cuprinsul raportului întocmit de educator reiese că discuțiile purtate cu acesta în scopul de a face acceptate normele de conduită încălcate nu au dat rezultate.

(1) Comisia de disciplină este formată din directorul adjunct pentru asistență psihosocială, în calitate de preşedinte, o persoană din cadrul serviciului siguranța deținerii şi un educator, în calitate de membri.

(2) Dispozițiile art. 88 alin. (3)-(8) și 89 se aplică în mod corespunzător.

Secțiunea a XI-a - Siguranța centrelor educative și a centrelor de detenție

ART. 159

Măsuri de siguranță a centrelor educative

În fiecare centru educativ funcționează un serviciu de supraveghere și însoțire subordonat directorului care are drept scop zădărnicirea acțiunilor de sustragere de la executarea măsurii educative a internării în centru, precum și a oricăror acțiuni ilicite care lezează dreptul de proprietate și existență materială a bunurilor și valorilor ale acestuia.

ART. 160

Măsuri de siguranță a centrelor de detenție

(1) Administrația Națională a Penitenciarelor are obligația de a lua măsurile necesare pentru siguranța centrului de detenție, precum și măsurile de supraveghere și însoțire a persoanelor internate.

(2) Măsurile necesare pentru siguranța centrului de detenție se stabilesc prin regulament, aprobat prin ordin al ministrului justiției.

(3) În cazul manifestărilor care tulbură ordinea și liniștea publică din cadrul centrelor de detenție sau pun în pericol viața ori integritatea corporală a persoanelor sau securitatea bunurilor și care depășesc posibilitățile de intervenție ale Administrației Naționale a Penitenciarelor, poate fi solicitat sprijinul Ministerului Internelor și Reformei Administrative.

(4) Dispozițiile art. 23 alin.(3), (5), (6) și art. 26 se aplică în mod corespunzător.

(5) Paza, supravegherea și însoțirea persoanelor internate în centrele de detenție se organizează potrivit planului de pază aprobat de directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(6) Prevederile art. 24 se aplică în mod corespunzător.

ART. 161

Măsuri privind siguranța centrelor educative

Administrația Națională a Penitenciarelor are obligația de a lua minime măsuri necesare pentru siguranța centrelor educative, precum și minime măsuri de supraveghere și însoțire a persoanelor internate, în condițiile prevăzute în regulamentul la prezenta lege.

Art. 162

Utilizarea mijloacelor de constrângere fizică

(1) Este interzis personalului centrului educativ sau din centrul de detenție să folosească instrumente de constrângere și forța fizică în raporturile cu persoana internată.

(2) Fac excepție de la prevederile alin. (1) situațiile prevăzute la art. 25 alin. (2) lit. a) și b), în care persoanele internate pot fi, temporar, imobilizate cu mijloacele din dotare.

(3)Dispozițiile art. 25 alin. (3) şi (4) se aplică în mod corespunzător.

ART. 163
Protecția martorilor internați în centre educative sau de detenție.

Dispozițiile art. 27 se aplică în mod corespunzător.

Secțiunea a XII-a Liberarea persoanelor internate, înlocuirea măsurii internării în centrul de detenție sau în centrul educativ cu măsura educativă a asistării zilnice, continuarea executării măsurii educative privative de libertate în penitenciar

ART. 164
Condițiile şi procedura de acordare a liberării condiționate a persoanelor internate

(1)După împlinirea vârstei de 18 ani persoanele internate pot fi liberate condiționat dacă îndeplinesc condițiile prevăzute de art. 125 alin. (4) şi respectiv art. 126 alin. (4) din Codul penal.

(2) Prevederile art. 92 din prezenta lege privind procedura de acordare a liberării condiționate se aplică în mod corespunzător. Termenul pe care îl fixează comisia pentru propunerea liberării condiționate în cazul în care constată că persoana internată nu îndeplineşte condițiile pentru a fi liberat condiționat nu poate fi mai mare de 6 luni.

(3) În cazul în care minorii prestează o muncă remunerată se consideră 2 zile executate pentru o zi de muncă, iar în cazul în care prestează o muncă neremunerată se consideră 3 zile executate pentru o zi de muncă. În cazul persoanelor internate cu vârsta peste 18 ani care prestează o muncă se aplică dispozițiile art. 91.

(4)Prevederile art. 91 alin. (1) lit. e), f) şi alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

ART. 165
Condițiile şi procedura de înlocuire a măsurii internării în centrul de detenție sau în centrul educativ cu măsura educativă a asistării zilnice

(1) Comisia pentru propunerea liberării condiționate constată cazurile în care minorul a dovedit interes constant pentru însuşirea cunoştințelor şcolare şi profesionale şi a făcut progrese în vederea reintegrării sociale, propunând înlocuirea internării cu măsura educativă a asistării zilnice.

(2) Propunerea comisiei de înlocuire a măsurii internării în centrul de detenție sau în centrul educativ cu măsura asistării zilnice, cuprinsă într-un proces-verbal motivat, împreună cu documentele care atestă mențiunile cuprinse în procesul-verbal se înaintează instanței competente.

(3) Dispozițiile art. 92 alin. (5), (6), (7) se aplică în mod corespunzător. Termenul pe care îl fixează comisia pentru propunerea liberării condiționate în cazul în care constată că persoana internată nu îndeplineşte condițiile pentru înlocuirea măsurii internării în centrul de detenție sau în centrul educativ cu măsura educativă a asistării zilnice nu poate fi mai mare de 6 luni.

ART. 166

Condiţiile şi procedura pentru continuarea executării măsurii educative privative de libertate în secţii speciale din penitenciar

(1) Comisia pentru propunerea liberării condiţionate constată cazurile în care persoana internată, care a împlinit vârsta de 18 ani, are un comportament prin care influenţează negativ sau împiedică procesul de recuperare şi reintegrare a celorlalte persoane internate, propunând continuarea executării măsurii educative într-una din secţiile speciale din penitenciar, prevăzute la art.114.

(2) Propunerea de continuare a executării măsurii educative privative de libertate într-una din secţiile speciale din penitenciar, cuprinsă într-un proces-verbal motivat, împreună cu documentele care atestă menţiunile cuprinse în procesul-verbal se înaintează instanţei competente.

(3) Comisia comunică procesul-verbal persoanei internate. Prevederile art. 92 alin. (7) se aplică în mod corespunzător.

Secţiunea a XIII-a Documentele întocmite de administraţia centrelor educative şi de detenţie

ART. 167

Documentele întocmite de administraţia centrului

Dispoziţiile art. 93, art.94, art.95 privind dosarul individual al persoanei internate, registrele privind persoana internată, documentele privind decesul persoanei internate se aplică în mod corespunzător.

Secţiunea a XIV-a Personalul centrelor educative şi de detenţie

ART. 168

Personalul centrelor

(1) În cadrul centrelor îşi desfăşoară activitatea personal de conducere, personal didactic, personal de intervenţie psihosocială, personal medical şi personal auxiliar administrativ, precum şi personal de supraveghere şi însoţire.

(2) În funcţie de necesităţile şi particularităţile persoanei internate, directorul poate aproba angajarea unor specialişti, pe o perioadă determinată.

ART. 169

Personalul didactic

(1) Personalul didactic este format din învăţători, institutori, profesori, psihopedagogi, maiştri-instructori.

(2) Încadrarea şi salarizarea personalului didactic, pregătirea şi perfecţionarea acestuia se fac de Ministerul Educaţiei, Cercetării şi Tineretului prin inspectoratele şcolare judeţene.

(3) Personalul didactic are drepturile şi îndatoririle prevăzute de Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi de cele specifice personalului angajat de Administraţia Naţională a Penitenciarelor.

ART. 170
Personalul de intervenție psihosocială

Personalul este format din psihologi, asistenți sociali, sociologi, criminologi, educatori.

Secțiunea a XV-a - Inspectarea centrelor educative şi a centrelor de detenție

ART. 171
Inspecțiile anuale

(1) Pentru verificarea respectării legilor, a condițiilor de executare a măsurilor educative şi evaluarea calității programelor derulate în centru sunt efectuate inspecții obligatorii.

(2) Inspecțiile prevăzute în alin. (1) sunt realizate de o comisie formată din inspectori de specialitate din cadrul Ministerului Justiției, Ministerului Educației, Cercetării şi Tineretului, Ministerului Sănătății Publice, Ministerului Muncii, Solidarității Sociale şi Familiei, Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului.

ART. 172
Concluziile inspecțiilor anuale

(1) Constatările comisiei sunt consemnate într-un raport scris.

(2) Raportul este pus la dispoziția Ministerului Justiției, care ia măsuri pentru punerea în practică a recomandărilor Comisiei de inspecție şi pentru a fi dat publicității.

ART. 173
Inspecții tematice

Ministerul Justiției şi Administrația Națională a Penitenciarelor efectuează inspecții ori de câte ori este necesar.

TITLUL VIII
Dispoziții tranzitorii şi finale

ART. 174
Intrarea în vigoare

(1) Prezenta lege intră în vigoare la data intrării în vigoare a noului Cod penal şi a noului Cod de procedură penală.

(2) În termen de 90 zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Guvernul va adopta, Hotărârea privind organizarea, funcționarea şi atribuțiile Administrației Naționale a Penitenciarelor, precum şi, prin hotărâre, Regulamentul de aplicare a dispozițiilor prezentei legi.

ART. 175

Centrele educative şi de detenţie

La data intrării în vigoare a prezentei legi penitenciarele pentru minori se transformă în centre de detenţie pentru minori, iar centrele de reeducare se transformă în centre educative.

ART. 176
Abrogarea dispoziţiilor contrare

Pe data intrării în vigoare a prezentei legi:
a) Decretul nr.545/1972 privind executarea măsurii educative a internării minorilor infractori într-un centru de reeducare, publicat în Buletinul Oficial nr.162 din 30 decembrie 1972;
b) Nota la anexa Ordonanţei Guvernului nr. 68/1999 privind finanţarea activităţii Direcţiei Generale a Penitenciarelor din subordinea Ministerului Justiţiei, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 415 din 31 august 1999;
c) Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor şi a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 627 din 20 iulie 2006.

ART. 177
Serviciile de probaţiune

Dispoziţiile prezentei legi se completează cu reglementările privind serviciile de probaţiune.

ART. 178
Deciziile şi ordinele emise în temeiul prezentei legi

Deciziile directorului general al Administraţiei Naţionale a Penitenciarelor, ordinele ministrului justiţiei şi ale ministrului internelor şi reformei administrative prevăzute de prezenta lege se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, şi pe pagina de Internet a Ministerului Justiţiei, Ministerului Internelor şi Reformei Administrative şi Administraţiei Naţionale a Penitenciarelor.